Nr. 124. Czwartek, 1 Czerwca 1882. Rok 72.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Od dnia 19go do 29 maja b. r. sprawdzono następujące choroby stadne: Nosaciznę w Liczkowcach pow. Husiatyn i w Glinianach pow. Przemyślany. Swierzb u koni w Rybnikach pow. Brzeżany, w Krzywem ad Kamionka wołoska pow. Rawa, w Turzempolu pow. Brzozów, w Sidorowie pow. Husiatyn, w Dankowicach pow. Jarosław, w Drohomyślu pow. Jaworów, w Teleśnicy sannej pow. Lisko, w Ottyniowicach pow. Bóbrka, w Zalesiu pow. Nisko, w Wielopolu i Zagórzu pow. Sanok, Bouszowie, Słobodzie konkolnickiej i w Hanowcach pow. Rohatyn. Oprócz tego panują w kraju następujące choroby stadne: Zaraza płuc: w Proszówce, Cerekwi i Bessowie w powiecie bocheńskim. Nosacizna i tylczak w Krzyweńkiem pow. Husiatyński, w Cholewianach górnych pow. Niski, w Zarwanicy pow. Podhajecki, w Ostobużu pow. rawski, w Bobrownikach wielkich pow. tarnowski, w Witkowicach i Gnojnicy pow. ropczycki. Zaraza stadnicza w Komarnie pow. Rudki. Zaraza wąglikowa w Makowiskach p. Jarosław. Swierzb u koni w Uniżu i Porchowie pow. Buczacki, w Ruskiej wsi pow. Brzozowski, w Oleszycach pow. Cieszanów, w Przedborzu i Chotyńcu pow. Jaworów, w Cetuli, Nienowicach powiat Jarosław, w Jasienicy ruskiej pow. Kamionka strum., w Dembnie i Hucisku pow. Łańcut, w Woli mieleckiej pow. Mielec, w Pławie pow. Nisko, w Sosnowie pow. Podhajce, w Czahrowie, Jawczu, Wiszniowie i Jabłonowie pow. Rohatyn, w Konarach pow. Tarnów, w Czotbańszczyznie pow. Tarnopol w Zabkowie pow. Sokal.

Dnia 31 maja 1882 wydane i rozesłane zostały w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyty XIX, XX i XXI dziennika ustaw państwa.

Zeszyt XIX zawiera:

Nr. 49. Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z 25 maja 1882 o zastosowaniu ogólnej taryfy cłowej.

Nr. 50 Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z 29 maja 1882 r. w tej samej sprawie.

Zeszyt XX zawiera:

Nr. 51. Ustawę z 24 maja 1882 zmieniającą ustawę o zarazie bydlęcej.

Nr. 52. Reskrypt ministerstwa skarbu z 25 maja 1882 o ryczałtowaniu podatku od cukru burakowego.

Nr. 53. Reskrypt ministerstwa skarbu z 25 maja 1882 o kosztach kontroli w fabrykach cukru.

Nr. 54. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 26 maja 1882 o przydzieleniu gminy czeskiej Selibau do okręgu sądowego Pisek.

Nr. 55. Ustawę z 26 maja 1882 o podatku i cle od nafty.

Zeszyt XXI zawiera:

Nr. 56. Ustawę z 28 maja 1882 o zaprowadzeniu pocztowych kas oszczędności.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 czerwca

Zwykłym zwyczajem swoim opozycya węgierska, doznawszy klęski w Izbie, usiłuje powetować ją sobie na innym terenie, t. j. na zgromadzeniach wyborczych. Jeżeli szczegóły, podawane przez dzienniki węgierskie są prawdziwe, to w czasie feryj parlamentarnych większa część okręgów wyborczych musiałaby wejść w kontakt ze swoimi wybrańcami. Rzecz naturalna bowiem, że większość liberalna nie zechce też spocząć na laurach, nie pozwoli opozycyi podburzyć ludności przeciw sobie, lecz także zetknie się z wyborcami. Byłby to więc sezon bardzo ożywiony, bo w Węgrzech nie wiele potrzeba, aby rozbudzić ferwor polityczny nawet w sprawie stosunkowo w masach tak mało znanej, jak kwestya okupacyjna. Zresztą łatwo bardzo można tę kwestyę sprowadzić na pole wysokich podatków, niedoborów i t. d. a skoro to nastąpi, to końca i miary nie będą miały ekspektoracye wyborców, zwołanych przez swych posłów, celem wydania werdyktu politycznego o postępowaniu rządu. Węgrzy daleko prędzej niż Austrya popadli w trudności finansowe, i już ósmy rok pracują nad usunięciem niedoboru. Mimo to w Austryi wyszło już poniekąd z mody opozycyjnej sprowadzać wszystkie zarzuty na pole niedoboru i wysokich podatków, kiedy tymczasem węgierscy posłowie i wyborcy z opozycyi jeszcze wcale sobie nie sprzykrzyli odgrzewania zużytych narzekań i rekryminacyj finansowo-podatkowych.

Opozycya niewątpliwie przegra sprawę przed wyborcami tak samo jak ją przegrała w sejmie. Niezawodnie niejeden okręg wyborczy pójdzie za opozycyą, ale większość kraju stanowczo przyłączy się do programu rządu i stronnictwa liberalnego. Organa liberalne liczą się jednak jak widać z agitacyą opozycyjną, skoro komentują uchwałę Izby o kredycie okupacyjnym w ten sposób, że nie oznacza ona bynajmniej nieodwołalnej aprobaty dla okupacyi, lecz tylko zatrzymanie obecnego stanu dotąd, dopóki się nie okaże, że okupacya nie da się utrzymać bez wysileń finansowych, przewyższających środki i interesa państwa. Brzmi to bardzo enigmatycznie, bo tak stawiając kwestyę okupacyjną, nie daje się żadnej odpowiedzi stanowczej lecz omija się ją zręcznie. Trzebaby bowiem przedtem oznaczyć dokładnie stosunek ciężarów okupacyjnych do wartości tych interesów, jakim okupacya służyć ma za punkt wyjścia i rękojmię. Stosunek ten jednak nie da się określić, bo łączy się z ogólnym stanem i rozwojem kwestyi wschodniej, która jak zawsze tak i dzisiaj nie daje podstawy do pewnej rachuby, lecz tylko do kombinacyj. To pewna jednak, że wobec tych wielkich interesów politycznych, jakiemi uzasadnioną była w w pierwszej chwili i jest dotąd jeszcze okupacya Bośnii i Hercegowiny, niemal znikają ciężary poniesione i na przyszłość preliminowane. Gdyby przyszło do kategorycznego i rozstrzygającego oświadczenia się w sprawie zaniechania okupacyi, to pewnie większość węgierska, mimo dzisiejszej pochopności do traktowania sprawy z ciasnego rachunkowego stanowiska, najdalej posunęłaby się w ocenieniu interesów politycznych. Jako środek prewencyjny bowiem okupacya Bośnii i Hercegowiny była zawsze zrozumialszą i bliższą dla Węgier niż dla zachodniej połowy monarchii.

Sprawy krajowe.

(Przemysł naftowy).

III.

(§) Jedną z najważniejszych trudności w rozwoju przemysłu naftowego stanowi dziś ta okoliczność, że pojedyncze przedsiębiorstwa rozporządzają za nadto małemi przestrzeniami. Celem usunięcia tej trudności, projekt ustawy zaprowadza łączenie pól naftowych. Łączenie pól kopalnianych uznaje już obecna obowiązująca ustawa górnicza, a w nowej niemieckiej ustawie górniczej rozwinięto jeszcze dalej tę zasadę. Połączenie pól naftowych nie może naruszać praw rzeczowych i z tego powodu projekt ustawy wymaga zezwolenia posiadaczy tych praw. Nadto wymaga projekt, stosownie do okoliczności, czy połączone pole może być obciążone tylko jako całość czy także w pojedynczych udziałach, zgody posiadaczy praw rzeczowych na porządek, w jakim ciężary przeniesione być mają na pole połączone lub na stosunek udziału, w jakim każde z połączonych pól naftowych zostawać ma do tabularnie połączonego pola. Wobec korzyści, jakie przyniesie łączenie pól naftowych, potrzebnem było ułatwienie takowego w ten sposób, że wierzyciel bezpośrednio lub po-

---

Syberya w różowem świetle.

II.

Wyobrażamy sobie zwykle Syberyę jako rodzaj dantejskiego piekła, niezmierny grób, krainę wiecznego zimna, śniegu, bezludną przestrzeń, z rozsianemi tu i ówdzie, jak oazy na pustyni, osadami ludzkiemi w kilkuset wiorstowej odległości jedna od drugiej. Podrzędna ta część składowa olbrzymiego rossyjskiego imperyum, większa obszarem kilkakrotnie od wszystkich innych jego posiadłości razem wziętych, a ludnością zaledwie przewyższająca drobną Belgię, przedstawia nam się jako królestwo wiecznej samotności i wiecznego milczenia. Wiemy o tem, że prowincya ta, rozleglejsza od Europy, posiada niezmierne bogactwa mineralne, niewyczerpane kopalnie złota, srebra i węgla, sto gatunków jaspisów, szmaragdów, onyksów, granatów, *lapis-lazuli*, opalów, turmalinów i aleksandrytów, tych szczególnych kamieni, które w dzień mają najczystszą barwę karmazynową a przy sztucznem świetle wydają się zielonemi. Ale człowiek nie może żyć szmaragdami, onyksami i aleksandrytami i pomimo swoich skarbów Syberya uchodzi za kraj, w którym o wszystko trudno, oprócz chyba o śmierć....

Wprawdzie wczytawszy się uważniej w opisy naszych podróżników, którzy zwiedzali tę krainę, znajdziemy tam na wielu kartach szczegóły świadczące, że nie wszystko w tym kraju jest tak złe i straszne, ale te szczegóły nikną rozproszone w obrazie ogólnym, który trwogą przejmuje wyobraźnię....

Master Henry Lansdell, który przebiegł Syberyę od końca do końca, zupełnie inne o niej wyniósł wyobrażenie. Jest on silnie przekonany i z głęboką wiarą wypowiada to przekonanie, że Syberyę spotwarzono. Nad brzegami Jeniseju i Obi są obszerne przestrzenie ziemi ornej, nadzwyczaj żyznej, prawie ogrodowej, na której udaje się doskonale pszenica, żyto, jęczmień i owies. Dalej ku północy ciągną się olbrzymie pastwiska aż do bardziej jeszcze na północ wysuniętej strefy lesistej, ktora obfituje w zwierzynę, dostarczająca najpiękniejszych i najkosztowniejszych futer. Nie zaprasza on jednak swoich współziomków, ażeby odbywali letnie wycieczki nad brzegi Irtyszu albo jeziora Bajkał, ponieważ klimat z temperaturą, dochodzącą do 40 stopni Celsyusza powyżej i poniżej zera, nie bardzo przypadłby im do gustu. Osobiście master Lansdell nie zaznał zimy syberyjskiej, wie o niej tylko ze słyszenia i z tego, że widział ostatnie śniegi, które padały jeszcze dnia 6 czerwca. Pora letnia zato podobała mu się nadzwyczaj. Słońce prawie niezachodzące świeciło aż do początków jesieni, czas był w całem znaczeniu tego wyrazu rozkoszny, *simply delightful*, jak powiada. Pomimo przykrości, jaką mu sprawiały podskoki *tarantasu*, szybka bardzo a niezmiernie długa podróż nie zaszkodziła bynajmniej jego zdrowiu, *a ribbed circular air-cushion* okazała się doskonałą prezerwatywą. Strasznej sławy muchy, które są egipską plagą Syberyi, także nie dokuczały mu wcale. Pomysłowy misyonarz wynalazł przeciw nim inny *golden secret* — smarował sobie twarz i ręce aromatycznym olejkiem z gwoździków.

I nietylko Syberya została spotwarzoną, zdaniem mastera Henry Lansdell, ale także względem rządu rossyjskiego popełniono niesprawiedliwość i przesadzono męczarnie, na jakie skazuje swoich więźniów. Liczni Anglicy, którzy czytają opis podróży szanownego misyonarza, dowiedzą się ze zdziwieniem, iż należy bardzo zmodyfikować pogłoski, jakie krążą w trzech zjednoczonych królestwach o położeniu syberyjskich zesłańców. Autor utrzymuje, że zesłańcy syberyjscy są dobrze żywieni, że ich codzienny posiłek nie jest niesmaczny a obfitszym jest niezawodnie od tego, jaki otrzymują w Anglii *the convicts*, to jest zbrodniarze. Kajdany istnieją wprawdzie i są w użyciu, lecz często uwalniają od nich skazańców, a praca od nich wymagana nie przechodzi nigdy sił ludzkich, owszem w wielu okolicach skazańcy nie wiedzą często, czem zająć się przez dzień cały i próżnowanie jest dla nich najprzykrzejszą katuszą. Kary cielesne istnieją również, ale bywają wymierzane tylko w razie ważnych przekroczeń, a zwłaszcza w razie ponownego popełnienia tych samych przestępstw. Więźniów politycznych, jak zaręcza master Lansdell, jest stosunkowo znacznie mniej, niż sobie wyobrażamy w Europie, a nadto, jeżeli sprawują się dobrze, z łatwością otrzymują pozwolenie mieszkania na wolności, przy rodzinach, jeśli je mają, lub w domach miejscowych mieszkańców. Więzienia wreszcie, jak wiemy, przedmiot specyalnych studyów naszego misyonarza, są bardzo porządnie zagospodarowane i tak dobrze utrzymywane jak w Europie. W innem zaś miejscu dodaje: „Jestem przekonany, że zesłaniec rossyjski, jeżeli się sprawuje dobrze, może na Syberyi żyć lepiej niż w wielu więzieniach świata, a równie dobrze jak w większej ich części." Oczywiście, cytując te spostrzeżenia, zostawiamy odpowiedzialność autorowi.

A trzeba wiedzieć, że master Lansdell nie przybył bynajmniej dobrze uprzedzony dla Syberyi. W r. 1864 pewien Anglik, urodzony w Rossyi, opowiadał mu, że najniebezpieczniejsi kryminaliści rossyjscy bywają wysyłani do kopalń merkuryuszu, w których oddychają najniezdrowszemi metalicznemi wyziewami i giną najczęściej w ciągu kilku tygodni. Następnie czytał w wielu dziennikach straszne opisy tych okropnych kopalń, a nieraz także wspominano mu o nich w czasie podróży. Przybywszy na miejsce, dopytywał się różnych osób o te kopalnie, ale nikt nie mógł go objaśnić, gdzie one leżą, wszyscy wiedzieli o nich tylko ze słyszenia, tak dalece, że wątpi, czy jest na Syberyi choć jedna kopalnia merkuryuszu, z której ten kruszec rzeczywiście teraz jeszcze się wydobywa. Poczciwy misyonarz zapewne przypomniał sobie o tych kopalniach, gdy się już dość głęboko zapuścił w Syberyę. Gdyby był o nich wcześniej pamiętał, byłby je znalazł zaraz w górach Uralskich, a pierwsza lepsza encyklopedya byłaby go objaśniła, że wydobywanie tego metalu z cynobru przez kondensacyę pary metalicznej nie może być dla zdrowia robotników korzystne, chociaż nie idzie zatem, żeby zabijało w kilka tygodni.

W kopalniach złota i srebra, które master Lansdell znalazł i zwiedzał, zdziwił się bardzo, przekonawszy się, że *the convicts*, którzy w nich pracują, znajdują się w daleko lepszem położeniu, niż należałoby wnosić z opowiadań tych, którzy o nich wiedzą tylko ze słyszenia. Gdy master Lansdell przybył do Tobolska i wyraził zdziwienie, że nie znajduje tam tych okropności, jakie znaleźć się spodziewał, mówiono mu:

— Nie sądź pan o systemie karnym rossyjskim z Syberyi zachodniej, gdzie więźniowie są jeszcze traktowani z pewną ludzkością. Jeżeli pan chcesz ten system ujrzeć w całej jego grozie, pojedź za Lenę, pozostaw za sobą głębokie wody Bajkału i jego góry śnieżyste, tam dopiero rozpoczyna się królestwo okropności!

średnio sprzeciwiający się połączeniu zmuszony jest przyjąć spłatę swojej wierzytelności, nawet przed umówionym terminem z zastrzeżeniem powetowania straty, jakąby rzeczywiście ponieść musiał z powodu spłaty przedwczesnej. Niektóre niemieckie ustawy górnicze poszły jeszcze dalej w tej mierze, stanowiąc, że oznaczenie stosunku udziałów należy wyłącznie do uchwały współwłaścicieli połączonego pola a posiadacze praw rzeczowych mogą tylko wystąpić sądownie z zarzutami przeciw powziętym postanowieniom. Rządowi wydało się to postanowienie za daleko sięgającem, gdyż trafne oznaczenie stosunku udziałów, mianowicie co do niedostatecznie jeszcze odsłoniętych kopalń, jest tak samo trudnem, jak dowód, że posiadacze praw rzeczowych zostali poszkodowani w skutek przyjętego stosunku udziałów. Ponieważ arondacya pól naftowych leży w interesie przemysłu naftowego, przeto projekt rządowy zastosowuje do podziału i zmiany pól naftowych ułatwienia, przyznane co do podziału nieruchomości ustawą z 11 lutego 1869 r.

Wobec różnorodnych sposobów pojawiania się pożytecznych minerałów, odmiennych właściwości gór, konfiguracyi powierzchni, położenia i rozmiaru pól naftowych, przedsiębiorca kopalni często musi zakładać potrzebne lub pożyteczne urządzenia i budowle po za granicami swojego terytoryum eksploatacyjnego. Należało koniecznie ułatwić przedsiębiorcom wykonywanie takich pomocniczych urządzeń. Obowiązująca ustawa górnicza przyznaje także ułatwienia w tej mierze, ale wykonanie urządzeń pomocniczych czyni zawisłem od poprzedniego zezwolenia władzy górniczej. Trafniejszą okazuje się zasada przyjęta w nowych niemieckich ustawach górniczych, a uważająca uprawnienie do wykonania urządzeń pomocniczych za bezpośrednią konsekwencyę uprawnienia do wydobywania pożytecznych minerałów. Ponieważ jednak przyjęcie takiej zasady pociąga za sobą mniej lub więcej niedogodne wtargnięcie w prawa sąsiadów, przeto należało ją ograniczyć tylko do wypadków, w których w skutek poprzedniego skonstatowania faktu, że znajdują się rzeczywiście minerały żywiczne, dana jest pewna rękojmia, iż przy zakładaniu takich pomocniczych urządzeń nie chodzi o dokuczenie sąsiadowi. Nadto sąsiad może zakwestyonować swój obowiązek zezwolenia na pomocnicze urządzenia, może w tej mierze odnieść się do starostwa górniczego a tem samem posiada środki obrony przeciw uroszczeniom nieuzasadnionym powodami górniczemi. Uprawnienie właściciela pola naftowego do zakładania urządzeń pomocniczych okaże się skutecznym środkiem do połączenia pól przydzielonych obcemu gruntowi i do zapobieżenia wygórowanym pretensyom właściciela gruntu przedzielającego pola naftowe.

Celem ułatwienia zakładania znaczniejszych przedsiębiorstw kopalniczych, rządowy projekt ustawy otwiera szerokie pole dla asocyacyi i wprowadza wszystkie jej formy, mianowicie gwarectwa, które w kopalnictwie naftowem zapewne tak samo okażą się pożytecznemi jak w innych gałęziach górnictwa. Przyjęcie decymalnego podziału majątku gwareckiego, t. j. na 100 kuksów a nie na 128, jak to stanowi obowiązująca ustawa górnicza, uzasadnia wywód tem, że podział decymalny, przyjęty w nowych niemieckich ustawach górniczych, jest odpowiedniejszy i zapewne zastosowany zostanie także w austryackiej ustawie górniczej. Żeby potem w razie ewentualnej reformy ustawy górniczej w powyższy sposób nie zachodziła potrzeba przekształceń w dokonanym już podziale majątków gwareckich, projekt rządowy odrazu przyjmuje nowy system decymalny.

Ze względu na interesa publiczne wymaga projekt rządowy, ażeby w razie, jeżeli jest więcej uczestników, reprezentacya na zewnątrz została unormowana. Obowiązek ten powinien być dopełniony niezawiśle od stosunków prawnych, w jakich współuczestnicy do siebie pozostają. Towarzystwa, które posiadają już reprezentacyę, wymaganą w ustawach właściwych, np. towarzystwa akcyjne, poprzestać mogą na tem także w przedsiębiorstwie kopalnianem. Postanowienia ogólnej ustawy górniczej o stosunku właściciela kopalń do urzędników i robotników okazały się w ogóle odpowiedniemi, i dlatego zastosowano je także do górnictwa naftowego. To samo zachodzi także co do stowarzyszeń bratniej pomocy, dla których przyjęto odnośne postanowienia ustawy górniczej. Pod tym ostatnim względem wywód zaznacza, że postanowienia ustawy górniczej wymagają reformy, która stanowi tylko kwestyę czasu. Reforma jednak w tym rodzaju, nie może być jednostronnie dokonana i wymaga starannego określenia celów. Zanim to nastąpi, wypadało zatrzymać obowiązujące obecnie przepisy.

Za przyznaniem prawa wywłaszczania przedsiębiorstwu naftowemu przemawiają te same motywa, które zadecydowały przyznanie tego prawa przy wydobywaniu zastrzeżonych minerałów, a więc najpierw ekonomiczne znaczenie tej gałęzi przemysłu, a powtóre, zależność urządzeń kopalnianych od pewnego miejsca, zależność ugruntowana w sposobie pojawiania się nafty i wosku ziemnego, w stosunkach pokładów i innych względów technicznych.

Motywa przytoczone za uprawnieniem do zakładania urządzeń pomocniczych przemawiały za tem, aby prawo wywłaszczenia pod względem subjektywnym służyło tylko właścicielowi pola naftowego a nie także i właścicielowi gruntu uprawnionemu do wydobywania nafty. W ten sposób właściciel gruntu pośrednio zniewolony zostanie zapisać swoje prawo do wydobywania minerałów żywicznych w księgę naftową, czego życzyć sobie należy w interesie ścisłego prowadzenia ewidencyi. Pod względem objektywnym prawo wywłaszczania wymagało znacznego ścieśnienia co do minerałów żywicznych z powodu, że wydobywanie tych minerałów stanowi tylko przynależność własności gruntu. Jeżeli bowiem sam właściciel gruntu jest zarazem przedsiębiorcą kopalni, to ustaje możliwość kolizyi praw w granicach pola naftowego, jeżeli zaś właściciel gruntu odstąpił komu innemu prawo wydobywania minerałów żywicznych, to jest rzeczą osób interesowanych ułożyć się i umówić warunki co do użycia gruntu, który celem wydobywania minerałów żywicznych użyty być musi na szyby, budowle dla maszyn, przyrządy do wiercenia i inne urządzenia. Dla tych celów nie potrzeba koniecznie przyznawać prawa wywłaszczania.

Inaczej rzecz się ma co do takich urządzeń, które nie w granicach gruntu mają być wykonane, dla których potrzebnem jest zajęcie obcego gruntu. Odnosi się to mianowicie do dróg, mostów, chodników, kolei, kanałów, odpływów wodnych, stawów i budowli pomocniczych. Ważnem bardzo jest prawo wywłaszczenia szczególnie co do kanałów i odpływów wodnych. Już obecnie zachodzi pilna potrzeba przyznania tego prawa przedsiębiorcom.

Dalszą kolizyę, w jaką uprawniony do wydobywania minerałów żywicznych popaść może z właścicielem gruntu, stanowią uszkodzenia wyrządzone na obcym gruncie w skutek prowadzenia kopalni. O ile chodzi o uszkodzenia na gruncie, w obrębie którego kopalnia jest prowadzona, potrzebnem jest prawne określenie obowiązku odszkodowania tylko w tym wypadku, jeżeli między interesowanemi osobami nie została zawarta umowa w tej mierze. Ale szkodliwy wpływ sięgać może dalej po za obręb kopalni i dla takich wypadków potrzebnem było postanowienie osobnych norm prawnych. Ponieważ w wypadkach takich nie wypada uprawnionego do wydobywania minerałów żywicznych stawiać na mniej lub więcej korzystnem stanowisku niż wydobywającego minerały zastrzeżone, przeto można było przyjąć postanowienia, jakie co do uszkodzeń zawiera ogólna ustawa górnicza.

Zdarzyć się może czasem, a doświadczenie wykazuje możliwość tej ewentualności, że właściciel pola naftowego zniknie, że potem nikt się nie troszczy o pole naftowe a budowle na nich czynione popadają w stan groźny dla bezpieczeństwa publicznego. Mimo to w braku osobnych postanowień na ten wypadek pole naftowe musiałoby być trzymane w ewidencyi księgi naftowej. Wypadałoby zatem postanowić, aby takie przedmioty bez wartości zostały wykreślone z księgi publicznej a ewentualnie, aby właściciel wszedł napowrót we wszystkie prawa wypływające z własności gruntu. Na ten wypadek projekt rządowy przyznaje władzy górniczej prawo orzec odjęcie pola naftowego. Samo wykreślenie pola naftowego wyrządziłoby jednak szkodę przedewszystkiem tym, którzy nabyli prawa rzeczowe na tem polu. Nie byłoby to także zgodnem ze słusznością, jeżeliby po prostu znoszono prawo odjęte od własności gruntowej i nieoparte na akcie nadania. Projekt rządowy stanowi zatem, że ma być zarządzone egzekucyjne oszacowanie i sprzedanie odjętego pola a jedynie w razie, jeżeliby ono nie dało się wcale sprzedać lub tylko za cenę niedorównywającą wartości tego, co się na niem znajduje, ma być zarządzone wykreślenie z księgi naftowej.

W sprawie dobrowolnego zaniechania pola naftowego przyjmuje projekt rządowy analogiczne postanowienie ogólnej ustawy górniczej. W konsekwencyi przyjętej zasady, że wydobywanie tych żywicznych minerałów, o ile one stanowią przynależność gruntu, ma być uważanem za kwestyę kultury krajowej pozostawia projekt ustawodawstwu krajowemu dalsze postanowienia o prowadzeniu ruchu i administracyi, o policyi górniczej, o postępowaniu władz górniczych i ich władzy karnej. Ustawa państwowa ma wejść w życie równocześnie z ustawami krajowemi, które stanowić będą niejako jej uzupełnienie.

Rada państwa.

† **Wiedeń**, 30 maja. (*Kor. Gaz. Lw.*) Na sam koniec wiosennej sesyi Rady państwa zebrało się w Izbie poselskiej do załatwienia mnóstwo petycyj, z których podaję tu wszystkie z Galicyi i niektóre inne co ważniejsze lub co ciekawsze, a to wraz z sposobem ich załatwienia.

Pos. Jaworski referowało petycyach Rad powiatowych w Zaleszczykach, Stryju, Turce, Gródku, Grybowie, Białe, Mielcu, Brzozowie, Limanowie, Mościskach, Podhajcach, Śniatynie, Dąbrowie, Łańcucie, Rohatynie, Kamionce, Lisku, Rzeszowie, Tłumaczu, Jarosławiu, Cieszanowie, Jaśle, Złoczowie, Zbarażu, Borszczowie, Kołomyi, Żółkwi, Buczaczu, Rawie i Kolbuszowie o zniżenie procentu od zaległości podatkowych. Ustawa z dnia 9 marca r. 1870, zaprowadzająca procent od zaległości podatkowych, począwszy od sumy 50 zł., normuje zarazem stopę procentową po $1^1/_2$ ct. od 100 zł. na dzień (co czyni $5^1/_2$ prct. na rok). Petycye powyższe żądają obniżenia tej stopy procentowej stosownie do teraźniejszych stosunków targowiska pieniężnego. Komisya podatkowa, której imieniem pos. Jaworski przemawia, uznaje słuszność tego żądania, a nadto dodaje, że warunki, na których przyszło do skutku ustawa z r. 1870, dziś już nie są odpowiednie, jako też że ustawa ta w ogóle zawiodła co do swej skuteczności; wnosi przeto rezolucyę, wzywającą rząd do wniesienia projektu ustawy obniżającej stopę procentową od zaległości podatkowych z $1^1/_2$ cta na 1 ct. — Rezolucyę tę bez dyskusyi przyjęto.

Pos. Sprawiński referuje o petycyi zwierzchności gminy Milna o wyznaczenie jej 800 zł. z skarbu na zakupno bydła w miejsce 20 sztuk, uprowadzonych przez mieszkańców ziem polskich pod panowaniem rossyjskiem. W sąsiedztwie Milna leży po drugiej stronie kordonu granicznego wieś Baszuka. Zdarzało się często, że bydło z Milna jak i z Baszuki przekraczało kordon, ale aż do jesieni r. 1880 wydawano je sobie bez wszelkich korowodów. Po zaprowadzeniu ustawy o pomorze na bydło w Austryi inaczej się stało. Dnia 1 września r. 1880 znów trzynaście sztuk bydła z Baszuki przekroczyło kordon, straż kordonowa zajęła je i odstawiła do c. k. starostwa w Brodach, które wbrew prośbom zwierzchności gminy Milna, aby je oddano Baszuczanom, sprzedało je na publicznej licytacyi. Skutkiem tego pokrzywdzenia Baszuczanie wpadli dnia 16 września do Milna i zrabowali jedenastu mieszkańcom tej wsi 24 sztuk bydła, uprowadzając je do Baszuki. Starostwo w Brodach żądało wynagrodzenia, rozumie się, że bez skutku, a pokrzywdzonych Milnian pocieszyło, jak mówi sprawozdawca, zawiadomieniem z dnia 15 października r. 1880 pod liczbą 17938, że przedsięwzięto starania, których skutku czekać trzeba. Ponieważ jednak po ośmiu miesiącach nie doczekano się jeszcze skutku, więc Milnianie udają się do Rady państwa z prośbą o wyznaczenie im 800 zł. wynagrodzenia z skarbu. Komisya petycyjna nie miała jednak sposobności wniknąć w tę sprawę dokładnie; uznając ją atoli za bardzo ważną i wymagającą szybkiego załatwienia, wnosi: Odstępuje się tę petycyę rządowi do wszelkiego, ile można, uwzględnienia i szybkiego wydania dalszych rozporządzeń."

Jakkolwiek petycya ta wniesiona jest przez pos. Kowalskiego, jednak nie on, lecz pos. Schönerer zabiera głos i wyszydza żółwi krok, jakim sprawa ta postępuje, chociaż sama komisya petycyjna uważa ją za nagłą i ważną. Mowca przy tej sposobności krytykuje wogóle postępowanie z petycyami tak w Izbie, jak w rządzie.

Prezes Smolka odpowiada, że było wiele spraw pilnych, które nie pozwalały zajmować się petycyami.

Poczem wniosek komisyi przyjęto.

Pos. Ruczka referuje o petycyi filii tłumackiej Towarzystwa gospodarczego o wyrabianie taniej soli dla bydła. Sprawa ta nie schodzi z porządku dziennego galicyjskiego Towarzystwa gospodarczego, bo już dla samego klimatu, niekorzystnego dla zdrowia inwentarza, sól dla bydła w Galicyi jest koniecznie potrzebna. Od roku 1868, w którym zwinięto wyrób soli bydlęcej Towarzystwo nie przestaje domagać się zaprowadzenia jej na nowo. Sama Izba w roku 1874 i 1880 uchwaliła rezolucye w duchu tych starań. Dziś sprawa tem pilniejsza i ważniejsza, że Galicya, w skutek zamknięcia kordonu dla bydła z ziem polskich pod pa-

---

W miarę jednak jak master Lansdell posuwał się bardziej na wschód, królestwo okropności oddalało się od niego. „Jedź pan dalej, dojedź do Nerczyńska" — powiedziano mu. Master Lansdell postanowił pojechać, było mu to po drodze, nie potrzebował zbaczać i zbytecznie przedłużać swojej wakacyjnej ekskursyi, ale nim dojechał na miejsce, spotkał Polaka, który był w Nerczyńsku przed kilku laty, skazany do ciężkich robót, jako więzień polityczny. Ten Polak zapewniał go, że nie może się uskarżać ani na swych dozorców, którzy go nie zmuszali do pracy nad siły i pozwalali mu pisać list co trzy miesiące, ani na porządek więzienny, ani na żywność, która się składała z trzech funtów chleba i pół funta mięsa dziennie. Wkrótce potem los jego się poprawił, dostał miejsce sługi biurowego na poczcie i mówił, że gdyby otrzymał amnestyę i pozwolenie powrotu do Polski, to powróciłby chętnie, ale gdyby mu pozwolono wrócić do gubernii wielkorossyjskich, to wolałby pozostać na Syberyi, gdyż nadzór policyjny jest tam połączony z mniejszemi szykanami niż z drugiej strony Uralu.

W Nerczyńsku powiedziano masterowi Lansdell, żeby królestwa okropności szukał jeszcze dalej, żeby puścił się aż do Kara, jeśli mu wystarczy odwagi. Zapewniano go, że zdrętwieje na widok tego, co tam zobaczy. Master Lansdell uczuł w sobie odwagę i pojechał. W tym samym właśnie czasie, we wrześniu 1879 r. w przeglądzie angielskim *Contemporary Review* ukazał się artykuł o kopalniach syberyjskich, które autor, na podstawie opowiadań publicysty niemieckiego Roberta Lemcke, przedstawiał jako groby podziemne, mieszczące tysiącami nieszczęśliwych, nędznych, wybladłych, odzianych w łachmany, bosych, sypiających w pieczarach wykutych w skale, na wilgotnej słomie, przywiązanych za szyję jak wściekłe psy do łańcucha przykutego do muru. W dniu 15 maja 1881 r. inny dziennik angielski, *Echo*, w okropniejszem jeszcze świetle przedstawił te kopalnie, jako olbrzymie lochy, oświetlane zapalonemi szczapami sosnowemi, w których przebywają razem mężczyźni, kobiety i dzieci, skazani na nieujrzenie nigdy słońca. Master Lansdell nie czytał jeszcze tych płodów wybujałej fantazyi, ale czytał i słyszał rzeczy podobne, przybył zatem do Kara z ponurem przeczuciem, z trwogą jakiej doznawał Dante, wstępując w jedno z kół piekielnych.

Noc już zapadła, gdy w towarzystwie komendanta kolonii pułkownika Kononowicza, zapuścił się w ponury i już ciemny wąwóz, który jego wyobraźni podnieconej przedstawiał się jak zagrobowy krajobraz. Wzgórza były porosłe krzakami a poczęści drzewami iglastemi; tu i owdzie widać było bujny trawnik a na nim trochę kwiatów jesiennych. Nasz mizoginer jechał pełen obawy, serce mu biło coraz mocniej, miał wreszcie zobaczyć owo królestwo okropności, które mu tylokrotnie zapowiadano. Nagle na skręcie drogi spotkał kilku ludzi, idących zupełnie swobodnie, którzy ukłonem powitali jadących.

— Kto są ci ludzie? — zapytał.

— To są *the convicts* — odpowiedział pułkownik i objaśnił go, że blisko połowa skazańców jest uwolnioną od mieszkania w więzieniu i przebywa na wolności.

Zaraz nazajutrz nielubiący tracić czasu podróżnik zaczął dalsze swoje badania. Dowiedział się, że w Kara przebywa dwa tysiące zesłańców, w tej liczbie ośmiuset morderców, czterystu złodziei, siedmiuset *brodiagów* czyli włóczęgów, a tylko 41 więźniów politycznych, z tych 13 Rossyan i 28 Polaków. Zeszedł do kopalń i przekonał się, że prawie cała praca odbywa się pod odkrytem niebem i że nie używano tam nigdy do robót żadnej kobiety. Gdy noc nadeszła, widział skazańców, jak wychodzili. Jedni z nich udawali się do więzienia, inni do swoich mieszkań prywatnych. Autor zapewnia, że ani jeden nie sypia na ziemi.

Zaprowadzono więziennego turystę do szpitala, gdzie najwięcej zadziwiła go cieplarnia, w której dojrzewał melon, zwiedził szkołę, w której dzieci zesłańców uczyły się czytać, a były, jak mu się wydało, czysto i porządnie utrzymywane, obejrzał wreszcie szczegółowo więzienie. Pokazano mu nawet cele przeznaczone dla więźniów, których ucieczki najbardziej się obawiano. Jedna z nich była zamieszkała przez żyda, więźnia politycznego wyższej kategoryi, który w lecie musiał pracować od szóstej rano do siódmej wieczorem, ale w zimie bardzo często siedział z założonemi rękami. Żona jego mieszkała w sąsiedztwie i wolno jej było odwiedzać go dwa razy na tydzień. Cela jego dosyć obszerna była porządnie utrzymana, przewietrzana, widna, a pomiędzy sprzętami znajdowała się także mała szafka książek. Z okna widać było całą dolinę i drogę, więzień mógł widzieć wszystko, co się tam działo. „Mówię czystą prawdę — dodaje master Lansdell w rodzaju konkluzyi — że gdybym nieszczęściem został skazany do więzienia na całe życie i gdyby mi kazano wybierać pomiędzy Millbankiem w Londynie a celą tego żyda w Kara, wybrałbym bez wahania celę żyda".

Rzeczywiście, master Lansdell „mówi czystą prawdę" — opowiada to, co widział, ale w towarzystwie i pod opieką samego pana komendanta-pułkownika. *Cicerone* wiedział, co ma pokazywać ciekawemu filantropowi z Anglii....

Wł. Sabowski.

nowaniem rossyjskiem ma dochować się własnego. Komisya przeto wnosi: przekazać petycyę rządowi do jak najdokładniejszego ocenienia.

Wniosek ten bez dyskusyi przyjęto.

Tak samo bez dyskusyi przekazano rządowi do uwzględnienia z referatu pos. Ruczki petycye gmin Wierbiąża niżnego i Wierbiąża wyżnego w powiecie Kołomyjskim, tudzież gmin Bohorodczan, Sadzawy, Niewoczyno, Głęboki, Chmielówki, Hlebówki, Łysiówki, Hryniówki, Grabowca, Lachoweju, Pochówki i Horochobny w powiecie Bohorodczańskim o bezpłatne pobieranie solanki z źródeł słonych dla bydła. Referent motywuje słuszność petycyj tych wielkiem ubóstwem ludności tych gmin; na osobę przypada w jednych niespełna pół, w drugich niespełna ćwierć morga własności, a do tego jeszcze grunt jest bagnisty i wystawiony na częste spusztoszenia powodziami Prutu i trzech jego dopływów. Ludność wynosi się też dla chleba do Węgier i do Rumunii.

Pos. Spławiński referuje o petycyi powiatu Turzańskiego o zapobieżenie anomalii, że tamtejsza Rada powiatowa funkcyonuje już 6½ roku Obecnie jest to już 8 lat, bo funkcyonująca Rada powiatowa jest wybrana w r. 1874. Wybierano wprawdzie nowe Rady w r. 1877 i 1879, ale te nie ukonstytuowały się wcale. Ponieważ atoli jest to sprawa krajowa, komisya wnosi przejść nad petycyą do porządku dziennego.

Pos. Kowalski wywodzi, że funkcyonująca Rada powiatowa nie jest wybrana, a więc nie posiada mandatu; wnosi przekazać petycyę rządowi.

Sprawozdawca pos. Spławiński odpowiada, że sami petenci przyznają, iż Rada jest wybrana w r. 1874, a dwie następnie wybrane nie ukonstytuowały się. Z petycyi zaś nie wynika, iżby petenci byli udawali się wprzód do Sejmu lub Wydziału krajowego. Zresztą jednak sprawozdawca zgadza się na wniosek pos. Kowalskiego.

Poczem wniosek Kowalskiego przyjęto.

Pos. Spławiński referuje o petycyi kilku członków Rady powiatowej w Żydaczowie o zaradzenie nieprawnemu stanowi rzeczy, że Rada powiatowa tamtejsza ukonstytuowała się przed orzeczeniem o rekursie przeciw wyborom z miast, a nie uznano tego ukonstytuowania się za nieprawne. Komisya wnosi: przejść nad petycyą do porządku dziennego, bo chodzi tu o sprawę krajową.

Pos. Kowalski wnosi, aby i tę petycyę przekazano rządowi.

Sprawozdawca pos. Spławiński zgadza się.

Wniosek Kowalskiego przyjęto.

Co do petycyi zwierzchności gminnych powiatu Przerowskiego na Morawie o ograniczenie małżeństw osób niedołężnych umysłowo lub cieleśnie, niezdolnych do zarabiania na chleb i całkiem bez środków do utrzymania, zgodnie z wnioskiem komisyi przeszła Izba do porządku dziennego, bo to rzecz należąca do Sejmu. Tak samo i z tegoż powodu załatwiono petycyę tychże zwierzchności gminnych przeciw podzielności gruntów włościańskich.

Co do petycyi Antoniego Holla z Wiednia, który od bardzo dawna domaga się wynagrodzenia za pokrzywdzenie przez państwo przez nadanie innym osobom konsensu na utworzenie instytucyj aukcyjnych, chociaż petent miał na to wyłączny przywilej, komisya wnosi przejść do porządku dziennego. Pretensya Holla wynosi pół miliona, a jest to już suma zredukowana. Pos. Kopp przedstawia, że petent od bardzo dawna nie może znaleźć władzy, którąby się uznawała kompetentną do orzeczenia w tej sprawie, i wnosi: przekazać petycyę rządowi do zbadania. Wniosek ten przyjęto.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Akta dyplomacyi w sprawie Egiptu.)

Ultimatum, wręczone dnia 25 maja w Kairze prezesowi ministrów przez reprezentantów Anglii i Francyi, opiewało:

„Zważywszy że Sułtan-basza, prezes Izby notablów, powodowany duchem patryotyzmu i przeniknięty życzeniem zapewnienia Egiptowi pokoju i pomyślności, zaproponował prezesowi gabinetu Mahmudowi. Sami baszy jako jedyny środek uśmierzenia wzburzenia w kraju następujące warunki: 1. tymczasowe wydalenie Arabi baszy z Egiptu z utrzymaniem go przy stopniu i pensyi, 2. wyprawienie Fehmi baszy i Abdallaha baszy w głąb Egiptu, również z utrzymaniem ich przy dzisiejszej randze i pensyi, 3. demisyę obecnego gabinetu; — zważywszy dalej, że warunki te, podyktowane duchem pojednawczym, nie mogą odwrócić od Egiptu zagrażającej mu katastrofy, my, dyplomatyczni agenci Anglii i Francyi, zalecamy w imieniu i z upoważnienia naszych rządów warunki przytoczone poważnemu uwzględnieniu prezesa rady ministrów i jego kolegów i w razie potrzeby obstawać będziemy za należytem spełnieniem tych warunków.

„Agenci dyplomatyczni Anglii i Francyi wdając się w sprawy Egiptu, nic innego nie mają na celu, jak utrzymanie *statusquo* a zatem przywrócenie kedywowi tej powagi, jaka mu się należy a bez której *status quo* zostałoby zagrożonem. Ponieważ interwencya obu mocarstw nie nosi zgoła charakteru zemsty lub odwetu, więc postarają się też mocarstwa dobre swe usługi dla kedywa spożytkować na rzecz ogólnej amnestyi i czuwać nad ścisłem jej wykonaniem. Podp. A. Sienkiewicz. E. B. Malet.“

Na powyższe ultimatum odpowiedziała rada ministrów następującą notą:

„Minister spraw zagranicznych ma honor złożyć następne oświadczenie: Wczoraj wieczorem powiedział Sułtan basza w obecności zebranych na radę ministrów, że ograniczył się na przedstawieniu prezesowi gabinetu pewnej rozmowy, którą miał z generalnym konsulem Francyi. Propozycye zawarte w nocie zbiorowej dyplomatycznych agentów Anglii i Francyi dotykają kwestyj wewnętrznych, pod względem których wielkie mocarstwa przyznały rządowi egipskiemu wolność działania, kedyw zatem nie może się wdawać w roztrząsanie tych punktów, nie chcąc wykraczać przeciw firmanom sułtańskim i umowom międzynarodowym, które uregulowały specyalnie położenie Egiptu, i nie chcąc kompromitować organicznych ustaw kraju, które stanowią najpierwszą rękojmię politycznego *status quo*. Rząd kedywa poczyta sobie za prawdziwe szczęście, jeżeli będzie mógł usłuchać uprzejmych rad, które reprezentanci Anglii i Francyi udzielać mają prawo, ubolewa jednak w obecnym wypadku iż nie jest w stanie z praktykowaną zazwyczaj gotowością uczynić zadość zawartym w wspomnianej nocie życzeniom. Jeżeli rządy Francyi i Anglii mniemają, że poruszona przez ich agentów dyplomatycznych w Kairze kwestya nie ma wyłącznie znamion sprawy wewnętrznej, lecz dotyka polityki ogólnej, to powinnyby tę sprawę przedstawić mocarstwom europejskim.“

Równocześnie, w skutek *ultimatum* mocarstw zachodnich, przedstawił prezes gabinetu Mahmud-Sami basza kedywowi w imieniu gabinetu następującą notę:

„W chwili przybycia angielsko-francuskiej eskadry do Aleksandryi Wasza Wysokość zawiadomiłeś nas, iż raczyłeś się odnieść po instrukcye do wysokiej Porty, oczekiwaliśmy więc odpowiedzi władzy zwierzchniczej, gdy agenci dyplomatyczni Anglii i Francyi przedłożyli prezesowi ministerstwa swoją notę z dnia 25 maja. Na rozkaz Waszej Wysokości zebraliśmy się na radę i przygotowaliśmy załączoną notę. Kiedyśmy przybyli do Waszej Wysokości, dowiedzieliśmy się, że raczyłeś przyjąć notę angielsko-francuską. Przyjęcie to sprzeciwiało się jednogłośnej radzie ministrów Waszej Wysokości. Jako dopuszczenie wmieszania się obcych mocarstw wypadek ten stanowi zamach na prawa sułtana. Prosimy zatem o udzielenie nam demisyi.“

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły pogorzelcom w Tarnawicy leśnej, w powiecie nadwórniańskim, zapomogi 500 zł.

— **Posiedzenie Rady miejskiej,** na wczoraj zapowiedziane, nie przyszło do skutku, dla braku kompletu.

= **Wśród murów więziennych** gmachu sądowego na ulicy Halickiej powstał tej wiosny jakby z pod ziemi wyczarowany ogródek z pięknemi gazonami, kląbami, grządkami i całą szkółką drzewek. Kto znał kamienisty grunt dziedzińca sądowego jeszcze niedawno bez żadnej zieleni a dziś widzi tam piękny ogródek i szkółkę, nie wierzyłby w pierwszej chwili własnym oczom, że jest to jedno i to samo miejsce. Cała ta piękna zmiana wykonana została bez kosztów przez więźniów, którzy zapewne bardzo chętnie wykonywali poruczoną sobie robotę, bo nie była ona nużąca, lecz owszem przyjemna i połączona z ruchem na świeżem powietrzu. P. prezydent Lidl, którego inicyatywie zawdzięczać należy tę zmianę i który zajmuje się każdym szczegółem wśród dalej prowadzonych robót, wytknął swemu amatorstwu cel równie piękny, jak pożyteczny i szlachetny ze względu na więźniów.

— **W szkole rolniczej** w Czernichowie, która jak wiadomo zorganizowana została jako zakład krajowy, mianowani zostali przez Wydział krajowy nauczycielami zwyczajnymi: dr. Adam Prażmowski (rolnictwo i botanika), dr. Ludwik Birkenmajer (matematyka i fizyka) i Piotr Giermański (chemia i mineralogia). P. Hipolit Kuśnierski mianowany został prowizorycznym nauczycielem (chów zwierząt domowych) a p. Leonardowi Brokle, który wykładać będzie naukę administracyi, taksacyi dóbr i rachunkowości, poruczone zostało prowizorycznie kierownictwo zakładu.

— **Z koncertu** urządzonego dnia 21 b. m. pod kierownictwem dyrektora towarzystwa muzycznego, p Mikulego, wpłynęła jako czysty dochód kwota 90 zł. 50 ct., która została przeznaczona po połowie dla zakładu ochronek chrześciańskich i dla zakładu kalek św. Łazarza na sprawienie organów w kaplicy. Za ten dar składa prezydent miasta tak dyrektorowi towarzystwa p. Mikulemu i biorącym udział w koncercie, jako też komitetowi urządzającemu uprzejme podziękowanie.

— **Wycieczkę do Żelaznej Wody** obok stawu Kamińskiego w najbliższą niedzielę urządza stow. brat. pom. rękodzielników i przemysłowców we Lwowie z nader urozmaiconym programem, w który wchodzą tańce przy odgłosie kapeli wojskowej, różne gry towarzyskie, szarada do rozwiązania z dwiema nagrodami, bezpłatna loterya fantowa, chóry amatorów, ognie bengalskie, pochód z pochodniami, i t. p.

— **Nawalnicę** bardzo gwałtowną mieliśmy znowu wczoraj po południu, po niezwyczajnie skwarnym poranku. Deszcz był taki ulewny, że po kwadransie Pełtew zaczęła silnie wzbierać, niewiele brakło a byłaby wystąpiła z brzegów. Szczęściem, ulewa nie trwała dłużej nad pół godziny. Dziś prześliczny dzień wiosenny.

— **Zjazd przyrodników w Pradze.** Dzienniki czeskie przepełnione są szczegółami o bankiecie na cześć gości zjazdu przyrodników, urządzonym w sobotę wieczór w salach na kępie Zofijskiej. W bankiecie brały udział także damy. Po toaście wzniesionym na cześć Najj. Pana przez prezydenta zjazdu, dr. Eiselta i przyjętym entuzyastycznemi okrzykami *Slava! Niech żyje!*, nastąpił długi szereg toastów czeskich i polskich, które stwierdziły sympatyę wzajemną i szacunek obopólny dwóch bratnich narodów. Pierwszy w gorących słowach powitał gości polskich imieniem miasta Pragi burmistrz stolicy p. Skramlik; następnie dr. Rieger wzniósł toast na wzajemność narodową i wspólną pracę Czechów i Polaków na polu naukowem; dr. Chodounsky na cześć reprezentantów „wielkiego, szlachetnego i rycerskiego narodu polskiego“; dr. Tonner, w języku polskim toast na cześć niewiast polskich; dr Fricz na wzajemność czesko-polską i t. d. W odpowiedzi na te toasty przemawiali ze strony Polaków pp. dr. Rostafiński, dr. Julian Czerkawski, dr. Jordan, dr. Krówczyński i dr. hr. Krasiński. Bankiet wśród szczerej wesołości przeciągnął się aż do północy. — Na posiedzeniu plenarnem, które się odbyło dnia następnego pod przewodnictwem dra Szafarzika, delegat towarzystwa lekarskiego w Poznaniu, dr. Jerzykowski zaprosił czeskich lekarzy i przyrodników na najbliższy kongres lekarzy i przyrodników polskich, który się ma odbyć w roku przyszłym w Poznaniu, a dr. Radziszewski, wiceprezydent kongresu, po zamknięciu tegoż podziękował imieniem wszystkich uczestników Polaków za serdeczne przyjęcie, jakiego na każdym kroku doznawali.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu P. R. ze sklepu 10 sztuk sadła; panu K. H. z pomieszkania srebrny zegarek anker o pojedyńczej kopercie; panu W. K. flet wartości 10 zł.; pani Z. Sch. z kieszeni portmonetkę z kwotą 14 zł., jedną parę złotych kolczyków i dwa pierścionki znaczone lit. *B. S.*, a panu A. W. czarne letnie palto. — Pani H. O. zgubiła lornetkę szyldkretową w złoto oprawną. — U pana J. D. zamieszkałego pod l. 27 Rynek znajduje się przytrzymana zbłąkana suczka, pincz, maści białej o żółtawym grzbiecie i takichże nóżkach.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Himley-Hall lady Ward, matka lorda Dudleya, jednego z najbogatszych magnatów angielskich, w 80 roku życia; w Cannstadt ulubiony pisarz niemiecki Edmund Höfer, urodzony roku 1819 w Gryfii; w Münster członek pruskiej Izby panów hr. Klemens August Korff-Schmising; w Monachium powieściopisarka pani Marya Arndts-Arnesberg, przeżywszy lat 59; w Dreznie słynny pisarz niemiecki, profesor estetyki i literatury Herman Hettner, autor „Dziejów literatury XVIII stulecia“, w 62 roku życia.

— **Restauracya tumu kolońskiego,** rozpoczęta w roku 1861, kosztowała dotychczas 10,616.000 mark.

— **Strasznem trzęsieniem** nawiedzona została dnia 3 maja azorska wyspa Tayal. Wstrząśnienia z małemi przerwami trwały całą godzinę i roztrzęsły wiele kościołów, gmachów publicznych i domów mieszkalnych.

— **Co kosztują tapety?** Dziennik rossyjski *Strana* donosi, że przy sprawdzaniu rachunków gimnazyum w Kiszyniewie, którego dyrektor zdefraudował przeszło 50.000 rubli, znaleziono między innemi następujący wydatek: na otapetowanie sali gimnazyalnej w jednym roku 3.600 rubli, w następnym zaś 3.200 rubli.

— **Wypadek na morzu.** Parowiec *Great Western*, wypływając dnia 24 maja z portu w Cherbourgu, najechał statek niemiecki *Hermann*, płynący z ładunkiem węgla do Petersburga. Statek ten uszkodzony został tak silnie, że wkrótce zatonął; załogę jego ocalono.

— **Pomost portowy** w Queenboro spalił się przed kilku dniami do szczętu wraz z magazynami kolei Londyńsko-dowerskiej. Spłonęła także brygantyna angielska *Whitestable*, która w chwili katastrofy znajdowała się w pobliżu pomostu, zaś parowiec niemiecki *Prinz Heinrich* poniósł nieznaczne tylko uszkodzenie. Pożar rozszerzył się z taką gwałtownością, że nie zdołano ocalić nawet ksiąg i kas, a urzędnicy ledwie z życiem uszli. Strata wynosi blisko milion zł.

— **Kra arktyczna.** Depesza z Londynu dnia 29 maja donosi: Z St John w Nowej Fundlandyi doszła wiadomość, że parowiec *Friary* w drodze z New-Port do Nowego Jorku uderzył o górę lodową i doznał przytem znacznego uszkodzenia, które go zniewoliło zawinąć do przystani w St. John. Również okręty, które przybyły do Halifax, przywiozły wiadomość o trwającym ciągle silnym pędzie kry arktycznej na oceanie Atlantyckim.

— **Smutny wypadek.** Z Nancy donoszą, że w chwili kiedy batalion strzelców dnia 26 maja przeciągał koło kościoła St. Nicolas-du-Port, położonego pod tem miastem i restaurowanego właśnie, zawaliło się rusztowanie i belki runęły na wojsko. Jeden żołnierz utracił życie na miejscu, dwaj doznali ciężkiego, a czterej lekkiego uszkodzenia. Z pod gruzów rusztowania wydobyto także dwoje skaleczonych dzieci.

— **Zbrodniczego zamachu** ofiarą padł w tych dniach w Berlinie architekt Fryderyk Hummel. Dawna kochanka jego, niejaka Berta Horlitz, wylała mu w twarz całą butelkę kwasu siarczanego, co spowodowało tak silne poparzenie, że mimo najtroskliwszej opieki lekarskiej Hummel we dwa dni później umarł w szpitalu. Sprawczyni zamachu, która twierdzi, iż dopuściła się tej zbrodni z zazdrości, doznała także mocnego poparzenia i straci zapewne prawe oko. — Innego rodzaju zamach wykonano w Berlinie zeszłego wtorku po południu. Do mieszkania niejakiej panny Strake, liczącej lat 72, która właśnie odziedziczyła bardzo znaczny majątek po krewnych, wszedł kupiec G., i po krótkiej z nią rozmowie wezwał czterech robotników, którzy czekali już na podwórzu, ażeby leżącą w łóżku staruszkę znieśli przemocą na ulicę i wsadzili do dorożki. Mimo protestów i wołania o pomoc pani Strake robotnicy wykonali ten rozkaz i dopiero, kiedy już dorożka ruszyła, przechodnie zatrzymali ją z uprowadzaną ofiarą, która była w zupełnym negliżu, oraz przytrzymali kupca G. i owych czterech robotników. Tajemnicza ta zbrodnia nie jest jeszcze dotychczas wyjąśniona, zdaje się wszakże, iż grała tu rolę intryga z powodu znacznego spadku, przysądzonego pani Strake. Sprawcy gwałtu mieli zapewne zamiar oddania staruszki siłą do zakładu obłąkanych.

(*r*) **Znaczenie kapelusza.** W prasie medycznej angielskiej od niejakiego czasu rozwinęła się żywa polemika co do kwestyi, czy wymiary czaszki zmniejszają się, czy nie u synów Albionu. P. Tuckett, opierając się na wykazach przedstawionych przez pewną liczbę kapeluszników londyńskich, utrzymuje, że w ciągu ostatnich dwudziestu pięciu lat wymiar wewnętrznego obwodu kapeluszy zmniejszył się, średnio biorąc, o jeden centymetr. Fakt ten byłby niezmiernie ważnym, jeżeli to prawda co utrzymują antropologiści, że przy wszystkich innych normalnych warunkach jednakowych zachodzi ścisły stosunek pomiędzy objętością czaszki i rozwinięciem inteligencyi, bo z wymienionych obserwacyj należałoby wnosić, że rasa angielska znajduja się na najpiękniejszej drodze intellektualnego upadku.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Wystawa szkiców w Krakowie.** Od p. Juliusza Mien w Krakowie otrzymaliśmy w sprawie tej wystawy obszerniejsze pismo, z którego podajemy najważniejsze ustępy. Jak wiadomo, podczas świąt Bożego Narodzenia po raz pierwszy otwartą została w Krakowie wystawa szkiców. Powodzenie, jakiem cieszyła się, dowiodło, że pomysł był dobry i godny poparcia. Inteligentna bowiem publiczność zrozumiała, że miasto będące kolebką i siedzibą główną sztuki narodowej ma pewne obowiązki względem młodych pionierów kroczących z zapałem i tak dzielnie śladami starszych mistrzów, nie tracących ducha wśród trudnych stosunków miejscowych i pracujących wytrwale dla sławy kraju rodzinnego. Organizatorowie wspomnianej wystawy, znając ciężkie warunki ekonomiczne Krakowa, postanowili za porozumieniem się z tamtejszymi artystami dać możność jak najszerszym warstwom towarzyskim nabywania tanio prac, mających rzeczywistą wartość artystyczną. Pamiętali oni, że ci zwłaszcza, którzy przystrajają mieszkania olejodrukami wiedeńskiemi, największą korzyść odnieść mogą, zrzekłszy się na zawsze lichych fabrykatów zagranicznych, pozbawionych wszelkiej realnej wartości, za te same bowiem niemal pieniądze mogą nabyć dzieła o istotnem znaczeniu, przy kupnie których kapitał nie przepada, przeciwnie, wzmaga się, podwaja i potraja nieraz. „Gdy na ten fakt zwrócimy baczność — powiada Mien — zrozumiemy, że wystawa szkiców jest przedewszystkiem interesem dobrym dla amatorów i nabywców. Co się tyczy własności i organizacyi wystawy, rzecz się ma jak następuje: Pan Zygmunt Cieszkowski i ja, bez niczyjej pomocy i opieki, na własne ryzyko postanowiliśmy prowadzić niby przedsiębiorstwo, którego rzeczywistymi właścicielami są wszyscy artyści polscy. My zaś tworzymy tylko fikcyjny potroszę

a rzeczywiście moralny zarząd tej istotnie artystycznej spółki, niekrępowanej żadnemi kontraktami. Każdy artysta daje nam w komis dwa razy na rok obraz lub rzeźby. Po zbyciu jej odbiera całą sumę, za jaką została sprzedaną z potrąceniem tylko niezbyt wysokiego procentu na pokrycie kosztów wystawy i administracyi chwilowej. Tu nadmienić także wypada, że nie tworzymy żadnej konkurencyi dla wystawy Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych. Zasłużona ta bowiem instytucya, wybornie kierowana według statutów nią rządzących, nie może przyjmować i wystawiać szkiców. Nie szkodzimy jej zatem w niczem, przeciwnie pragnęlibyśmy szczerze, aby nasza skromna ekspozycya mogła z czasem przyjść pod jej protektorat moralny i przez to szerzej się rozwinąć i nabrać większego znaczenia i doniosłości. Pierwsza wystawa szkiców utworzona i otwarta na prędce grzeszyła pewnym brakiem wyboru. Wiemy o tem sami najlepiej. Grzechu tego ustrzegliśmy się obecnie i strzedz się będziemy w przyszłości. Pragniemy tak ze względów na publiczność jak dla dobra artystów naszych, aby wystawa, którą urządzamy, posiadała tylko takie utwory, na których talent lub sumienna praca wyryły swoje szlachetne piętno. Tylko to, co posiadać będzie zalety techniczne lub duchowe umieścimy na wystawie, nie chcąc zniżać jej do poziomych sfer handlu dla handlu. Oto, co uważaliśmy za stosowne powiedzieć o otworzyć się mającej wkrótce drugiej Wystawie szkiców".

GOSPODARSTWO I HANDEL

○ **Ruch na kolejach galicyjskich** był w ubiegłym tygodniu (od 13 do 20 maja) w porównaniu z wynikiem poprzedniego tygodnia na kolei Lwowsko - Czerniowieckiej mniejszy, zaś na kolei Karola - Ludwika i Arcyksięcia Albrechta normalny. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: za 100 kilogramów pszenicy 9·— zł., do 10·75 zł.. żyta 5·— zł., do 6·25 zł. jęczmienia 4·50 zł., do 6 40 zł., owsa 5·70 zł., do 6·25 zł., hreczki 6·— zł., do 7·— zł.. kukurudzy 6·— zł., do 7·10 zł., prosa 6·25 zł., do 6·50 zł., grochu kuchennego 6 50 zł., do 9·— zł., grochu pastewnego 5·— zł., do 5·75 zł., soczewicy 15·— zł., do 16·— zł., fasoli 7·— zł., do 12·— zł., bobiku 6·— zł., do 6·50 zł., wyki 6·— zł., do 7·— zł., koniczyny 20·— zł., do 55·— zł.. tymotki 26·— zł., do 28·— zł., anyżu rossyjskiego 22·— zł., do 24·— zł., anyżu płaskiego 23·— zł., do 26·50 zł., kminku 21·— zł., do 22.75 zł., rzepaku zimowego 11 25 zł., do 12·— zł., rzepaku letniego 10 75 zł., do 11·— zł., rzepaku jesiennego 11·35 zł., do 11·50 zł., rzepiku zimowego 11·— zł., do 11·25 zł., rzepiku letniego 10·75 zł., do 11·— zł., lnianki 10·25 zł.. do 10·50 zł., nasienia lnianego 10·25 zł., do 10·75 zł., nasienia konopnego 9·— zł., do 9·50 zł, nafty zwykłej 12·75 zł., do 13·75 zł., nafty salonowej 16·75 zł., do 17.75 zł., za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego płacono 31·— zł., do 31·50 zł. — Ruch towarowy na kolei Karola-Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 21,580,300 kilogramów i 8.006 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 8,571,700, mąki i wyrobów mącznych około 490.400, nasion olejnych około 66.000, wełny około 16.400, drzewa budulcowego i opałowego około 2,091.700. nafty i wosku ziemnego około 128.900, jaj około 632,400, lnu i przędziwa około 15,100, spirytusu około 248.500, soli około 585,400, i węgli kamiennych około 823,000 kilogramów, na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież około 1512 sztuk wołów, 6,446 sztuk nierogacizny i 48 sztuk koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 5,003 000 kilogramów i 4,788 sztuk bydła. z czego przypada na ruch ku Zachodowi 3,999.000 kilogramów, 516 sztuk bydła rogatego, 4.226 sztuk nierogacizny i 46 sztuk innego bydła; zaś ku Wschodowi 1,004,000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 960,000, mąki i wyrobów mącz. 200.000, nafty 1.000, produktów zwierzęcych 71.000, drzewa budulcowego, opałowego i desek 2,532.000, cegieł i kamieni 100,000, węgli brunatnych 100,000 i wapna 27.000 kilogr. Na resztę złożyły się różne towary i bydło. Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionemi przez inne koleje towarami ogółem 2,845,623 kilogramów i 550 sztuk bydła Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 202.970, mąki i wyrobów mącznych 48,930, kartofli 20.000, drzewa budulcowego i opałowego 1,485,100, nafty i wosku ziemnego 5.170, spirytusu 3.375, jaj 15.430, kamieni 120,000, gipsu 143.800, skór 4.760, soli 38.740 i zapałek 3.440 kilogramów; na resztę złożyły się różne towary, tudzież 6 sztuk wołów, 543 sztuk nierogacizny i 1 koń.

* **Komitet wystawy Przemyskiej** zawiadamia rolników, którzy swe ziemiopłody na wystawę zgłosili, lub zgłosić jeszcze zamyślają, że według § 12 programu wystawy naszej próbki zboża i roślin okopowych mają wynosić $^1/_4$ hektolitra, zaś nasion olejnych i pastewnych $^1/_{10}$ hektolitra, że wreszcie wystawa drobiu i królików odbędzie się równocześnie z wystawą koni, to jest od dnia 31 sierpnia do dnia 4 września.

OSTATNIA POCZTA

Wiener Abendpost w uzupełnieniu doniesienia o zwołaniu na 12 b. m. sejmów krajowych Styryi, Tyrolu i Gorycyi pisze, że oprócz budżetów przedłożone im zostaną tylko sprawy ekonomicznej i lokalnej natury.

Dzienniki zajmują się już dzisiaj przedłożeniami dla sesyi jesiennej Rady państwa. Że rząd zaraz po zebraniu się parlamentu przedłoży projekty o podatku giełdowym i dochodowym, o tem wspomniał wyraźnie p. minister skarbu w komisyi dla należytości, tudzież na pełnem posiedzeniu Izby panów. Obok tego zbierze się w ciągu lata ankieta mająca obradować nad reformą podatku od spirytusu, gdyż rząd zamierza wnieść odpowiednie przedłożenie. Poczynione też zostały przedwstępne kroki, celem objęcia na rachunek państwa niektórych kolei prywatnych. Te i inne wskazówki pozwalają domyślać się, że sesya jesienna będzie obfitą w przedłożenia rządowe.

W części nakładu wczorajszego numeru donieśliśmy, że kasa długu państwa została upoważnioną do wypłacania od dnia wczorajszego przypadających w d. 1 lipca do wypłaty procentów i kapitału austryackich asygnat skarbowych, za potrąceniem trzechprocentowego eskontu.

W poniedziałek odbyła się u dr. Fischhofa w Hietzing konferencya, w której wzięło udział wielu członków Rady państwa i sejmów krajowych, oraz przedstawicieli mieszczaństwa i t. d. Na konferencyi tej zgodzono się na zasadnicze punkta programu nowego stronnictwa i uchwalono przytem, aby program ten został ogłoszony na zgromadzeniu ludowem, które ma być zwołane w dniach najbliższych. Przy tej sposobności rozwinął dr. Fischhof swoje zasady i powiedział między innemi: „Niemiecka partya ludowa — tak bowiem nazywać się będzie stronnictwo nowe — przyjmie do koła swego tylko reprezentantów stronnictwa niemiecko-liberalnego, ma jednak zamiar zawiązać bliższe stosunki z podobnie myślącymi członkami innych obozów, celem porozumienia się z nimi co do wzajemnego zachowania się wobec wszystkich kwestyj, które mają pewien związek z systematycznym rozwojem życia konstytucyjnego w Austryi i z głównym celem nowego stronnictwa, to jest z usunięciem sporów i zatargów między narodowościami."

W czasie świąt odbyły się w Wiedniu liczne zgromadzenia różnych grup rzemieślniczych. Przedmiotem narad toczących się na tych zebraniach były głównie sprawy zawodowe oraz smutne w ogóle położeniu przemysłu. Przedewszystkiem ożywiona dyskusya toczyła się na zgromadzeniu stolarzy, w ciągu której mowcy surowo krytykowali prasę liberalną, zarzucając jej, że zachwalanie przez nią złych towarów stało się przyczyną smutnego położenia produkcyi.

Z Cieszyna piszą do *Pol. Corr.*: Nowy kierownik szląskiego rządu krajowego, margrabia Bacquehem przybył tutaj dnia 24 maja i objął nazajutrz urzędowanie. Całem swojem nader uprzedzającem obejściem margrabia Bacquehem pozyskał sobie od razu sympatye tych osób i korporacyj, które miały sposobność zetknąć się z nim. Okólnik wydany przez niego do urzędników administracyjnych charakteryzuje dobitnie intencye, z jakiemi nowy kierownik rządu krajowego przystępuje do rozwiązania poruczonych mu bardzo ważnych zadań i spotęguje niezawodnie dobre wrażenie wywołane powszechnie pierwszem jego wystąpieniem. Margrabia Bacquehem mówi tutaj pomiędzy innemi, że „liczy na poparcie wszystkich urzędników administracyjnych powierzonego mu kraju koronnego, zalecając im pilne przestrzeganie potrzeb ludności, bezstronne, energiczne i sumienne wypełnianie ustawy, niemniej szybkie i gruntowne załatwianie spraw, a liczy tem pewniej, że tylko przy zjednoczonem działaniu wszystkich jednostek może mieć to przeświadczenie, iż spełnione zostaną najgorętsze jego życzenia, których treścią jest popieranie rozwoju Szląska i dobrobytu jego lojalnej i patryotycznej ludności."

W Paryżu krąży wieść, że generał Albedyński, generał-gubernator warszawski, zajmie stanowisko ambasadora we Francyi na miejsce ks. Orłowa.

St Pet. Wied. zapewniają, iż komitet główny do spraw włościańskich ma być w drodze prawodawczej rozwiązanym.

W Wilnie, jak donosi jeden z telegramów, otrzymanych drogą pośrednią, popełniono w ciągu jednego tygodnia trzy morderstwa polityczne. Według telegramu były to egzekucye tajemne, wykonywane przez nihilistów na szpiegach.

Berlińskie dzienniki liberalne dowiadują się, że rząd postanowił wnieść przedłożenie, mocą którego dwie komisye parlamentarne, którem przekazano ustawę o zabezpieczeniu robotników i nowelę procederową, mają być uznane za nieustające, ażeby mogły wywiązać się z poruczonych im zadań przed zwołaniem sesyi jesiennej.

Germania donosi, że ciągle powtarzające się nieporozumienia na prusko-rossyjskiej granicy, które przybierają częstokroć charakter groźny, mają być przedmiotem specyalnych dyplomatycznych układów między Berlinem i Petersburgiem.

W Monachium wytoczono 18 osobom podejrzanym o socyalistyczne tendencye proces o udział w posiedzeniach tajemnych stowarzyszeń. Wszyscy, a pomiędzy nimi kilku było już wydalonych z Berlina, Lipska i Hamburga, przyznali się, że są zwolennikami ruchu socyalistycznego, zaprzeczają jednak zarzuconego im udziału w pracach stowarzyszeń tajemnych. Prokurator wniósł ukaranie winnych więzieniem. Wyrok ogłoszony będzie d. 2 czerwca.

Na rekwizycyę prokuratoryi pruskiej deputowany Bebel, socyalista, został przedwczoraj aresztowany w Dreznie.

Niektóre dzienniki sądzą, że istnienie gabinetu Freycineta jest zagrożone niefortunnym przebiegiem sprawy egipskiej i że teraz tylko od Gambetty zależy, czy będzie chciał korzystać z tej sytuacyi. W każdym razie gambetyści będą się starali wyzyskać tę klęskę przeciwko gabinetowi, ujmując się za honorem narodowym Francyi i niewątpliwie wkrótce przyjdzie do bardzo burzliwych rozpraw w Izbie. gdy prezes gabinetu będzie zmuszony złożyć urzędowne wyjaśnienia o stanie rzeczy w Kairze.

Angielski minister wojny Childers bawi w Paryżu, jak słychać, w celu porozumienia się względem wspólnego postępowania w sprawie egipskiej.

Plan wprowadzenia Hiszpanii do koncertu europejskiego staje się znowu przedmiotem dyskusyi. Jak donieśliśmy wczoraj w telegramie umieszczonym w części nakładu, dziennik madrycki *Epoca* wystąpił z artykułem dowodzącym, że Hiszpania posiada prawo i stanowisko wielkiego mocarstwa i wyraża nadzieję, że mocarstwa nie postąpią niepolitycznie, wstrzymując się z przyznaniem jej tych praw, aż jej będą potrzebowały, lecz już teraz wezmą pod rozwagę współdziałanie Hiszpanii.

Parlament włoski pomimo wielkich upałów pracuje gorliwie. Izba zakończyła obrady nad nową ustawą wojskową, powiększającą armię czynną blizko o 70.000 ludzi. Z dwunastu korpusów, na które armia ta jest podzielona, jeden stoi frontem do Francyi w Allessandryi, Turynie, Medyolanie i Piazenzy, jeden frontem do Austryi w Weronie, inne zaś rozlokowane są w środkowych i południowych Włoszech.

Sytuacya w Egipcie, według otrzymanych do tej chwili doniesień, jest ciągle bardzo drażliwą, i nie poprawiła się wcale. Na skinienie Arabi-baszy żołdactwo egipskie mogłoby się rzucić na ludność europejską, a sam Tewfik-basza nie jest także bezpieczny i zostaje na łasce przywódcy stronnictwa wojskowego. Arabi dotychczas trzyma wojsko na wodzy, stronnicy jego jednak głoszą, że czyni to tylko dlatego. iż sułtan ma przysłać komisyę, która wydali wszystkich cudzoziemców z Egiptu, i postanowi, że długi zagraniczne nadal nie mają być płacone. Jako komisarza nadzwyczajnego spodziewają się w Kairze Osmana - Ghazi - baszy, i jedni twierdzą, że przybędzie on na czele znacznej siły zbrojnej, a inni, że towarzyszyć mu będzie tylko eskorta honorowa.

Dwuznaczną rolę Porty w sprawie egipskiej telegramy londyńskie tłómaczą tem, że sułtan już od dawniejszego czasu prowadzi politykę na własną rękę, która z urzędową polityką gabinetu konstantynopolitańskiego zostaje często w sprzeczności.

Z demonstracyi morskiej szydzą w Kairze i krąży pogłoska kolportowana przez stronictwo wojskowe, że Arabi-basza zatrzymał okręty francuskie i angielskie w porcie aleksandryjskim, czekając tylko na rozkaz sułtana, co ma z niemi zrobić.

Anglicy bawiący w Aleksandryi udali się do swego rządu z prośbą o skuteczniejszą opiekę niż daćby ją mogły przybyłe okręty. Ostrzegają oni, że niebezpieczeństwo zwiększa się z każdą chwilą, że żołdactwo jest coraz zuchwalsze, że flota na nic się nie przyda, gdyż bombardowanie podnieciłoby tylko do gwałtów załogę złożoną z trzech tysięcy ludzi, przeciwko którym admirał Seymour mógłby w najlepszym razie postawić zaledwo trzystu. Rząd angielski zdaje się czuć tę niedostateczność siły i zamierza ją zwiększyć, gdyż według telegramu wczorajszego z Aleksandryi pięć okrętów angielskich wypłynęło onegdaj z zatoki Suda z zapieczętowanemi instrukcyami i podobno mają zawinąć dzisiaj do portu Aleksandryjskiego.

Środków ratunku w tej groźnej sytuacyi dyplomacya francusko-angielska szuka u sułtana, pomimo bardzo uzasadnionego podejrzenia, że cały obecny obrót sprawy egipskiej jest wynikiem intryg, których ogniska szukać należy w samym pałacu sułtańskim. Ambasadorowie Francyi i Anglii, jak donoszą do *Timesa*, zażądali od sułtana, aby poparł kedywa, aby zaprzeczył nadużywaniu przez ministrów egipskich sułtańskiego imienia i powagi i aby wezwał do Konstantynopola dla wytłómaczenia się trzech głównych przywódców stronnictwa wojskowego. Porta miała odmówić temu żądaniu, wskutek czego po porozumieniu się z mocarstwami polecić miano lordowi Dufferinowi i margarbiemu de Noailles, aby zawezwali Portę do przedsięwzięcia interwencyi w ograniczonych rozmiarach i w charakterze mandataryusza Europy. Interwencya ta miałaby się rozpocząć wysłaniem komisarza tureckiego na okręcie wojennym tureckim, który imieniem sułtana miałby upomnieć oficerów, ażeby się poddali woli kedywa i oświadczyć, że Porta zatwierdza kroki poczynione przez Tewfika baszę. Z wszystkich tych doniesień *Timesa* telegram zamieszczony poniżej potwierdza tylko pierwsze o pierwotnych żądaniach ambasadorów, nie mówiąc nawet, że zostały odrzucone.

Według telegramu paryskiego *N. Fr. Pr.* poruszoną została na nowo myśl konferencyi w sprawie egipskiej, a telegram berliński starej *Presse* nie spodziewa się z przesilenia obecnego zawikłań, któreby zachwiać mogły zgodnem porozumieniem mocarstw.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Petersburg, 31 maja. Generał Totleben został przeznaczony na generał-gubernatora warszawskiego. Miejsce jego na generałgubernatorstwie wileńskiem zajmie generał Obruczew.

Miasto Gorki w gubernii mohilewskiej spaliło się onegdaj prawie do szczętu.

Bukareszt, 31 maja. Senat uchwalił ustawę o likwidacyi rumuńskiego towarzystwa kolei żelaznych.

Konstantynopol, 31 maja. Ambasadorowie francuski i angielski margrabia de Noailles i lord Dufferin w ustnem przedstawieniu wniesionem wczoraj do Porty, prosili, ażeby sułtan w drodze telegraficznej potępił postawę ministrów egipskich, nadużywających sułtańskiego imienia, poparł powagę kedywa i wezwał Arabiego-baszę oraz innych naczelników wojskowych, ażeby przybyli do Konstantynopola. Przestawiciele innych mocarstw zgadzają się z życzeniami angielsko-francuskiemi.

Budapeszt, 1 czerwca. (*Tel. pryw.*) Do *Pester Lloyda* donoszą z Raguzy, że tamtejsza komenda wojsk dla Dalmacyi południowej i Hercegowiny została rozwiązaną. Generał Jowanowicz jedzie do Wiednia dla złożenia ustnego sprawozdania. Oficerowie rezerwy powracają do domu. Sztaby i wojska pozostają tymczasowo na miejscu. (Podobnej treści te-

legram znajduje się w dzisiejszym *Kurjerze Warszawskim* z dodaniem, że wszystkie oddziały powstańcze w liczbie 546 ludzi broń złożyły. *Przyp. Red.)*

Kolonia, 1 czerwca. (*Tel. pr.*) Do *Köln. Ztg.* donoszą z Petersburga, że stanowisko hr. Ignatiewa zostało zachwiane w skutek nieszczęśliwej intrygi przeciwko Katkowowi, a przez odrzucenie projektu zwołania ziemskiego soboru stało się nieutrzymalnem. Ten ostatni projekt był tylko manewrem, mającym na celu znalezienie pretekstu do usunięcia się. Przyjęcie demisyi, po tem co zaszło, nie jest tak nieprawdopodobnem, jak było przedtem.

Paryż, 1 czerwca. W przedmiocie wysłania komisarza tureckiego do Egiptu, oraz jego atrybucyj i zakresu jego misyi toczy się żywa wymiana zapatrywań pomiędzy Francyą i Anglią. Pomiędzy pozostałemi mocarstwami panuje zupełna zgoda w zapatrywaniach.

Rzym, 1 czerwca. Agencya Stefaniego zaprzecza otrzymanemu przez dziennik *Times* z Berlina doniesieniu, że Włochy mają interweniować w Egipcie z mandatu Europy i że Niemcy mają być przychylne temu projektowi.

Konstantynopol, 1 czerwca. Ambasadorowie Niemiec, Austryi, Włoch i Rossyi dokonali wczoraj u Porty identycznego kroku w przedmiocie żądań francusko-angielskich z dnia 29 z. m.

Londyn, 1 czerwca. Flota angielska z kanału La Manche, stojąca w Plymouth, otrzymała dziś rozkaz odpłynięcia do Gibraltaru, gdzie otrzyma dalsze rozkazy.

W Devenport przygotowują się do odpłynięcia okręty przeznaczone do czuwania nad kanałem suezkim.

Londyn, 1 czerwca. *Times* donoszą, że Francya zaproponowała wczoraj Anglii zwołanie konferencyi ambasadorów w Konstantynopolu, celem rozwiązania sprawy egipskiej na podstawie *status quo.* Anglia przyjęła propozycyę i zgodziła się polecić ten projekt mocarstwom i Turcyi do przyjęcia.

Berlin, 1 czerwca. Książę biskup wrocławski Herzog złożył przysięgę w ręce cesarza w przytomności ministra wyznań.

Paryż, 1 czerwca. Agencya Havasa potwierdza wiadomość, że Francya w sprawie egipskiej zaproponowała konferencyę ambasadorów w Konstantynopolu, Anglia zaś przyjęła tę propozycyę. Zaproszenia odejdą prawdopodobnie dzisiaj. Zebranie się konferencyi nastąpi bezzwłocznie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31 maja 1882, godzina 1 m. 45. Losy kredytowe 176 —, Węg. akcye kredyt. 324 50, Akcye anglo-austr. 122 75, Akcye banku Union 121·80, Akcye kolei Karola Ludwika 314 30, Akcye kolei północnej 269 —, Akcye kolei południowej 138·50, Akcye kolei Alföld. 170·75. Akcye kolei Elżbiety 210.50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 171.25. Akcye kolei węg północno-wschodniej 163·50, Wiedeńskie losy 127 —, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcyi kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 96 25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·50. Losy regulacyi Cissy 108.75, Losy tureckie 26·25. Węgierska renta —.—, Akcye banku związkowego 114 25, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej —·—, Rubel papierowy 1·21 –. Węgierskie losy 118·—, Marka niemiecka —·—. Usposobienie leniwe.

Wiedeń, 31 maja 1882, godź. 5 m. 40, Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union — —. Kolej Karola Lud. —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102·75, Los z roku 1860 —·—, Napoleondor —·— Rubel papierowy —·—. Usposobienie —

Wiedeń, 1 czerwca 1882, godz. 10 min. 45. Akcye kredytowe 331·50, Anglo-Austryackie 122·75, Unionbank 122 30, Kolej Karola Ludwika 315·75, Południowa 141·25, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy o r. 1860 —·—. Napoleondor 9 50½, Rubel papier. 1.21 Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 31go maja. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.— do 12 50 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —.— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32 50 do 32 75 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 10 68 do 10.70 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13 12 zł.— Berlin: Pszenica żółta (na maj czerwiec 218.— m., żyto —·— m., spirytus 56 80 m., olej rzepakowy 45·25 m., — Szczecin: Pszenica — — rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 62·25 fr. olej rzepakowy 69 25 fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —.—, spirytus —.—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

Wykaz

wyciągniętych w dniu 31 maja 1882 roku. w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim pięciu liczb.

77 81 56 30 78

Następne ciągnienia przypadają w dniu 14 i 28 czerwca 1882.

Z c. k. urzędu loteryjnego.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 1 czerwca 1882 r.

Hotel George'a

Pp. K. hr. Wodzicki z Olejowa. M. hr Borkowski z Mieluicy I. hr. Koziebrodzki z Podhajczyk. A. br Lipowski z Huciska I Jabłonowski z Zagwoździa. H. Straszewski z Bogusław Augustynowicz z Szeptyc. L. Janocha z Strzylcza K. Cielecki z Byczkowic K. Abrahamowicz z Zastawia.

Hotel Europejski.

Pp A. Jaworski z Skwarzawy. K. Bobczyński z Hludwy. I. Dunikowski z Tęgoborza Br. Brunicki z Okopów M. Bergmann z Wiednia.

Hotel Angielski

Pp. Br. br RomerzBorow. F Doliński z Mrówli. I Tyszkowski z Hayworonki. F Obertyński z Seweryna. B. Skibniewski z Balic. W. Drzewicki z Bożejwoli M. Przedrzymirski z Maćkowic. I. Mrozowicki z Bednarówki. L. Balicki z Wykot.

Hotel Warszawski.

Pp E. K Pawlikowski z Siedlisk F. Stromke z Rawy L. Orłowski z Stanisławowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 1 czerwca 1882 o godzinie 7 rano

Barometr 735.6mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 13.0C. Psychrometr wilgotny 9.9°C. Prężność pary 7.2.mm. Wilgoć 65%. Zachmurzenie 2. Wiatr NE1 Ozon 9.

Temperatura powietrza 10.4 ° R.

Barometr idzie górę.

Stan barometru nad poziom morza 760.5m

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany)

Z Podwołoczysk; (na dworzec w Podzamczu): o godz. min. 8 rano (pociąg mięszany); o godz. 2 min. 36 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny): o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południa (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i 8 godz. wieczor.

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany); o godz. 12 min 32 w południe (pociąg mięszany.)

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 6 min 35 wieczór.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 31 maja 1882.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	314	75	319	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	171	—	174	—
Banku hip. galic po 200 zł. w. a.	321	50	325	50
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	—	101	—
" " " 4 pr. w. a.	92	—	94	—
" " " 5 pr. okresowe	100	—	101	
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41½ l.	87	—	88	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	10	103	10
" " " 5 pr. w. a.	99	—	100	—
" " " 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	101	—	102	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.	101	50	103	—
" " " " " 5 pr. w. a.	95	—	96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	96	—	98	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100	30	101	30
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa	18	50	20	50
" " Stanisławowa	22	50	24	50
8. Monety.				
Dukat holenderski	5	54	5	64
Dukat cesarski	5	55	5	66
Napoleondor	9	45	9	55
Półimperyał	9	77	9	87
Rubel rossyjski srebrny	1	52	1	62
" " papierowy	1	20	1	22
100 marek niemieckich	58	20	59	
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze				

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 27 maja 1882.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.35	76.50
luty-sierpień	76 35	76.50
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.10	77.25
kwiecień-październik	77.10	77.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	119.75	120.25
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.—	130.50
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	133.75	134.25
" " 1864 po 100 zł.	173.—	173.50
" " 1864 po 50 zł.	172.50	173.50
Renty Com. po 42 lir austr.	35.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc	146.25	146.75
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100.05	100.25
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.10	92.25
Austr. renta zł. wolna od podatku 4pr.	94.20	94.35
2. Obligacye indemn. 5 pr (za 100 zł. m. k.)		
Czech	107.50	—.—
Bukowiny	99.—	100.—
Galicyi	100.50	101.—
Niższej Austryi	105.50	107.—
Siedmiogrodu	98.25	—.—
Węgier	97.90	98.40
3. Akcye.		
Bank Anglo-austr. 200 zł. emit. zł. 120	125.—	125 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	338.—	338.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	850.—	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski à 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych à 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	825.—	827.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	85.—	86.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	553.—	554.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	210.50	211.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2685 —	2688
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	316.50	317.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	172.—	172.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	331.25	331 50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	140 25	140 75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	158.50	159.25
4. Listy zastawne losowane		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	101.90	102.20
" " " premiowe po 3%	99.75	100.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
" " " " w 20 l. 7pr.	105.25	106.25
" " " " w 36 l. 5½pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	93.—	94.—
" " " " po 5 proct.	100.—	100.30
" " " " po 5 proct. w 37 latach zwrotne	100 —	100.30
Gal. banku hip. po 6 proc.	102 40	102.80
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	102.75	103.25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.40	100.55
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
" Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.—	102 50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.30	94.60
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.40	93.70
Kol. połł. po 100 zł. m. k.	106.25	107.—
" " po 100 zł. w. a.	101.50	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	100.—	100.50
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.80	94.20
z r. 1867	100.—	100.30
z r. 1868	96.50	97.—
z r. 1872	95.25	95.75
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	92 80	93.20
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	176.—	176 25
Clarego po 40 zł. m. k.	41.50	42 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	111.50	112.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa	19.40	19.80
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w a.	42.25	42 75
Palfiego po 40 zł. m. k.	38 75	39.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	20.—	21.—
Salma po 40 zł. m. k.	53.50	54.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.75	47.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.	23 50	24 —
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.25	128.—
" " po 50 zł. w. a.	63.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30.—	— —
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39.75	40.25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.80	119 95
Paryż za 100 fr.	47.55.—	47.60.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men	5.65.—	5.67.—
" pełnej wagi	5.63.—	5.65.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.50.50	9.51 50
Rossyjski imperyał	9.79.—	9.81.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 31 maja 1882.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	20
" " " w srebrze	77	—
Renta w złocie	94	15
Losy pożyczki z r. 1860	130	—
Akcye banku austro-węgierskiego	822	—
" " kredytowego	330	10
Londyn	119	70
Srebro	—	—
Napoleondor	9	50½
Dukat cesarski men.	5	67
100 marek niemieckich	58	50

DZIENNIK URZĘDOWY.

Wyroki prasowe.

(3354)

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 Mai 1882, Z. 12255, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pokrok" Nr. 117 vom 28 April 1882 wegen des Artikels „O stavce horniku v Duchcove a okoli" nach § 302 St. G. verboten.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 18 der periodischen Druckschrift „Figaro" ddo Wien, 6 Mai 1882, unter der Aufschrift „Aus dem Gerichtssaale" enthaltenen Aufsatzes das Vergehen nach § 300 St. G., und das auf der letzten Seite des Blattes befindliche Bild sammt Text das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 8 Mai 1882.

Schwaiger m. p

Dr. Burckhard m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 19 der periodischen Druckschrift „Oesterreichischer Volksfreund" vom 7 Mai 1882 unter den Aufschriften „Die Stimme eines Gelehrten" und „Die Einschränkung der Gewerbefreiheit" enthaltenen Aufsätze das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 8 Mai 1882.

Schwaiger m. p

Dr Burckhard m. p.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 26 April und 1 Mai 1882, ZZ. 11702 und 12322, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Prager Pikante Blätter. Prazski pikantni listy" Nr 7 vom 22 April 1882 wegen des Artikels „Gute Küche" nach 516 St. G., dann wegen des Artikels „Unser Boutiquenwesen" nach § 300 St. G., ferner der Zeitschrift „Deutsche Hochschule" Nr. 9 vom 27 April 1882 wegen des Artikels „Bilder von deutschen Universitäten. IV. Von der alma mater Carolina" nach den §§ 302 und 300 St. G., dann wegen des Artikels „Nationales Erbauungsbuch für das deutsche Volk in Oesterreich" nach § 65 a St. G. verboten.

(3585)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 3723 der Abendausgabe der Zeitschrift „Deutsche Zeitung" ddo. 15 Mai 1882 unter der Aufschrift „Deutscher Verein in Graz" enthaltenen Aufsatzes in der Stelle von „heute stehen wir" bis „zu Grunde geht" das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 18 Mai 1882.

Schwaiger m p.

Dr. Perger m p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, das der Inhalt des in der periodischen Druckschrift „Oesterreichischer Volksfreund" vom 14 Mai 1882 mit den Aufschriften „Humanitäts-Duselei", „Das klagende Israel" und „Die Juden als Verbrecher" enthaltenen Artikel dem ganzen Umfange nach das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 18. Mai 1882.

Schwaiger m. p.

Dr. Perger m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 10 der Zeitschrift „Hausherren-Zeitung" ddo. 16 Mai 1882 unter der Aufschrift „Zu den gegenwärtigen Judenverfolgungen in Rußland" enthaltenen Artikels in den Stellen „Als unwiderlegbare Thatsache" bis „der Verzweiflung erkennen" und „Würde, müßte nicht der Uebermuth" bis „weiter gesteigert werden" das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 22. April 1882.

Schwaiger m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 3 der ausländischen Zeitschrift „Telegraf", Budapest ddo. 14 Mai 1882, unter der Aufschrift „Regierungssorgen und Brotsorgen" erschienenen Artikels in der Stelle von „Das Lesepublicum" bis „auch fett werden wollen" das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, sowie daß der in derselben Nummer oberwähnter Zeitschrift mit der Aufschrift „Pfäffische Unverschämtheiten" erschienene Aufsatz seinem ganzen Umfange nach das Vergehen nach § 302 St. G begründe und es wird nach § 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 18. Mai 1882.

Schwaiger m. p.

Dr Perger m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 20 der periodischen Druckschrift „Politische Fragmente" vom 15 Mai 1882 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Aus dem deutschen Reiche" in den Stellen von „Lasse man den Ausdruck" bis „und der Phrase entscheidet" und von „Mehr als aller Parlamentsschwatz" bis „die anderen Staaten" das Verbrechen nach 65 a St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 18 Mai 1882

Schwaiger m. p.

Dr. Perger m. p.

Das k. k. Kreisgericht St. Pölten als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt:

1. Daß der Inhalt der in Nr. 3 der Druckschrift „Der Socialist" ddo. Budapest, Sonntag 5 März 1882 enthaltenen Aufsätze, und zwar der Inhalt: a. des mit der Aufschrift „Die Bildungsstätte des Volkes" versehenen Artikels den Thatbestand des Vergehens nach § 302 St. G. und Art. IV des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr 8 v. J. 1863, und des Vergehens nach § 300 St. G.; b. des mit der Aufschrift „Der Umsturz" versehenen Artikels den Thatbestand des Verbrechens des Hochverraths nach § 58 lit. b und c St. G.; c. des mit der Aufschrift „Rundschau" versehenen Artikels in dem Absatze „Oesterreich" den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 lit. a und des Vergehens nach § 300 St. G. in den Absätzen „Deutschland, Italien, Frankreich, England, Rußland" den Thatbestand des Vergehens nach § 305 St G ; d des mit der Aufschrift „Statistik der Attentate" versehenen Artikels im Schlußsatze den Thatbestand des Vergehens nach § 305 St. G ; e. des Artikels mit der Aufschrift „Correspondenzen Serajevo" den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes nach § 58 lit. c St. G.; f. des Artikels mit der Aufschrift „Manifest der communistischen Partei 2. Fortsetzung", von „die Waffen womit die Bourgoisie" bis „wieder erringen" den Thatbestand des Vergehens nach § 302 St. G.

2 daß der Inhalt der in Nr. 4 der Druckschrift „Der Socialist" ddo Budapest, Sonntag 2 April 1882 enthaltenen Artikel, u. z. der Inhalt: a. des Artikels mit der Aufschrift „Unsere Argumente" und „Proletarier aller Länder vereinigt Euch" den Thatbestand des Hochverrathes nach § 58 lit c St G.; b. des Artikels mit der Aufschrift „Denkkraft des Volkes" der Thatbestand des Verbrechens nach § 122 lit. a und d und des Vergehens nach § 302 St. G ; c. des Artikels mit der Aufschrift „Rundschau — Oesterreich-Ungarn" in der Stelle „die officiellen Bulletins" bis „tanzen lassen wird" den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 lit. a St. G. und des Vergehens nach Art. IV des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 aus dem Jahre 1863; ferner in der Stelle von „Graf Taaffe" bis „von Bismarck", dann von den „der Arbeiterleseverein" bis „die eigene Haut" den Thatbestand des Vergehens nach § 300 St. G.; d. des Artikels mit der Aufschrift „Italien" seinem ganzen Inhalte nach den Thatbestand des Vergehens nach § 305 St. G ; e des Artikels mit der Aufschrift „Manifest der communistischen Partei, Fortsetzung und Schluß" und „Korrespondenz Nimes (Böhmen), im März" den Thatbestand des Vergehens nach § 302 St. G.; f. des Gedichtes mit der Aufschrift „An die Arbeiter" von „Will der Himmel" bis „kalten Stahl" den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes nach § 58 lit. c St. G ;

3. daß der Inhalt der in Nr. 2 der Druckschrift „Der Communist" ddo. Budapest, April 1882 unter der Aufschrift „Paris, Frankreich im April" und „London, England, 10 April" enthaltenen Artikel den Thatbestand des Verbrechens nach § 58 lit b und c St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung der ad 1, 2 und 3 angeführten Druckschriften ausgesprochen, und die über Veranlassung der k k Staatsanwaltschaft St. Pölten erfolgte Beschlagnahme obiger Druckschriften bestätigt.

St Pölten, am 15 Mai 1882

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10 Mai 1882 Z. 3583 Stf, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Der Grenzbote" Nr 18 vom 6 Mai 1882 wegen des Leitartikels „Die Deutschen im und am Böhmerwalde" nach den §§ 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Klagenfurt hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 Mai 1882, Z. 5873, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat" Nr 17 vom 20 April 1882 wegen der Artikel „Nur keine falsche Entrüstung" und „Rußland" nach den §§ 302 und 305 St. G. verboten.

Licytacye.

L. 380. (3614 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Jüdla Singera przeciw Andrijowi Strypko pto 53 zł. w. a. zpn. na dniach: 3go lipca 7go sierpnia i 13go września 1882, w sądzie każdym razem o godzinie 10tej przed południem, odbędzie się publiczna sprzedaż realności wiejskiej Andrija Strypko własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, pod l 10 w Kieliechowie powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 300 zł. w. a oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową. na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 30 zł. w. a.

Zabłotów, dnia 6 marca 1882.

L. 116. (3613 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Dmytra Dragana przeciw Piotrowi Murawskiemu pto 35 zł. 66 ct w. a. z pn na dniach 19go czerwca 20go lipca i 23go sierpnia 1882, w sądzie każdą razą o godz 10tej przed południem, odbędzie się publiczna sprzedaż kawałka gruntu Piotra Murawskiego własnego ciała tabularnego nie stanowiącego pod l. 78/87 w Zabłotowie powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 99 zł. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 9 zł. w. a.

Zabłotów, dnia 7 lutego 1882.

L 742. (3615 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie po daje do wiadomości, że w sprawie masy konkursowej Towarzystwa kredytowego we Lwowie, przeciw Hryckowi Nahnybiduk pto 75 zł. w. a. zpn. na dniach 10go lipca, 14go sierpnia, 22go września 1882, w sądzie każdym razem o godzinie 10tej przed południem. odbędzie się publiczna sprzedaż realności wiejskiej Hryćka Nahnybediuka własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, pod l. 320 w Różnowie powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 210 zł oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 20 zł. w. a.

Zabłotów, dnia 8 lutego 1882.

L. 1315. (3617 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości. że w sprawie Dawida Halpern przeciw Filipowi Pyłypiuk pto 85 zł. w.a z pn. na dniach: 3go lipca, 7go sierpnia i 13go września 1882, w sądzie każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności wiejskiej Filipa Pylypuka własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, pod l. 49/285 w Trościancu powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 320 zł. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 32 zł. w. a.

Zabłotów, dnia 25go lutego 1882.

L. 3703 (3694 1—3)

Dnia 12 lipca i dnia 23 sierpnia 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod l. k. 38, 339, 506, 507 i 509 w Brzozowie, ciało tabularne stanowiących, Dawida i Hendli Freifeldów własnych, w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego o 1000 zł. z pn.

Cena wywołania wynosi 9000 zł., wadyum 900 zł. Przy tych terminach realności tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedane będą. Ewentualnie wyznaczono termin do ułożenia lżejszych warunków na 6 września 1882 o godzinie 9 rano. Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzozów, dnia 30 grudnia 1881.

L. 690. (3775 1—3)

Na dniu 25 lipca, na dniu 22 sierpnia i na dniu 19 września 1882, każdym razem o godz 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności dłużnika Wasyla Bojka własnej, w Stańkowej c. k. Starosta Żydaczowskiego pod l. k. 11 położonej, a ciała tabularnego niestanowiącej, na rzecz proszącego Jakóba Bojkiewicza pto 72 zł. a. w. z pn. pod następującemi warunkami:

Cenę wywoławczą stanowi kwota szacunkowa 430 zł. Zakład wynosi 10 procent od tej sumy.

Resztę warunków licytacyjnych można tu w sądzie przejrzeć, a o podatkach zaległych w urzędzie podatkowym w Żydaczowie przekonać się.

C. k. Sąd powiatowy

Żurawno, dnia 25 kwietnia 1882.

L. 7737 (3673 1—3)

Na dniu 3 lipca i 7 sierpnia 1882 o 10 godzinie przed południem przeprowadzi c. k. sąd powiatowy w Drohobyczu w B. N. 6 w sprawie egzekucyjnej Izaaka Herscha Tauba przeciw spadkobiercom ś. p. Jana Jaremy pto 237 zł. z pn. egzekucyjną sprzedaż połowy pręta pola l. k. 6 Lisznia w Drohobyczu według dom. Lisznia Tom. II pag. 88 n. 5 h. Jana Jaremy względnie tegoż spadkobierców własnego. Gdyby na powyższych dwóch terminach ceny szacunkowej w kwocie 175 zł., która jest oraz ceną wywołania, nie ofiarowano, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 29 sierpnia 1882 o godzinie 10 przed południem w B. N. VI. Wadyum wynosi 10 procent ceny szacunkowej

Drohobycz, dnia 5 maja 1882.

L. 852. (3616 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Mikołaja Andrejczuka przeciw spadkobiercom Andrija Andrejczuka pto. 198 zł. w. a. z pn. na dniach: 26go czerwca, 27go lipca i 30go sierpnia 1882, w sądzie każdym razem o godz. 10tej przed południem, odbędzie się publiczna sprzedaż gruntów spadkobierców Andrija Andrijczuka własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej pod l. 55 w Demyszu powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 705 zł. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 70 zł. w. a.

Zabłotów, dnia 8go lutego 1882

L. 10662. (3809 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Limanowy podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 367 zł. a. w. z pn. na rzecz Bronisławy Kłodnickiej odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 12/35 w Rupniowie, dłużnika Józefa Pytki własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na kwotę 1695 zł. oszacowanej, w trzech terminach a to 26 czerwca, 24 lipca i 28 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie, na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania.

Cenę wywołania stanowi kwota 1695 zł., wadyum 169 zł. 50 ct. Inne warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisu przejrzeć można w tut. registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby nabyli prawa zastawu, lub którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła, ustanowiony został kurator adwokat dr. Żelechowski w Nowym Sączu.

Limanowa, dnia 30 marca 1882.

L. 6584. (3749 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu ziemskiego w Krakowie w sumie 200 zł. a. w. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności gruntowej, a dłużnika Stanisława Święcha własnej. Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w trzech terminach, t. j. w dniu 27 czerwca, 21 lipca i 11 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 1000 zł., poniżej której realność na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie. Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 100 zł. Resztę warunków i akt szacunkowy przeglądnąć można w tut. sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 31 sierpnia 1881.

L. 1732. (3811 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Limanowy podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Antoniego Kłodnickiego przeciw Bartłomiejowi Kordeczka pto 130 zł. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 78 w Zamieściu, ciała hipotecznego niestanowiącej, na kwotę 420 zł. oszacowanej, w dniach 26 czerwca, 24 lipca i 28 sierpnia 1882, każdym razem o godz. 10 rano, na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania.

Cena wywołania 420 zł. Wadyum 42 zł. a. w. Protokół zastawnego opisania i resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla wierzycieli, którymby uchwała niniejsza wcale nie, lub zapóźno doręczoną była, ustanawia się kuratora w osobie adwokata dra Żelechowskiego w Nowym Sączu.

Limanowa, dnia 13 maja 1882.

L. 26560. (3761 1—3)

W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych wykonać się mających w latach 1882, 1883 i 1884 na gościńcach państwowych w sekcyi drogowej Siwka w stanisławowskim okręgu budowniczym, odbędzie się w dniu 5 czerwca*) r. b. o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Stanisławowie powtórna licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Suma fiskalna dla robót w roku 1882 wykonać się mających wynosi 5068 zł. 58 ct.

Zastrzega się wyraźnie, że tylko takie oferty będą uwzględnione, w których zaofiarowany opust z ceny fiskalnej wynosić będzie przynajmniej 10 odsetek na wszystkie trzy lata.

Dokumenta licytacyjne przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, dokąd także oferty zaopatrzone w 5 prc. wadyum z wyrażeniem żądanego wynagrodzenia nietylko cyframi ale także i literami w oznaczonym powyż terminie najpóźniej do godz. 12 w południe wniesione być mają.

Oferty nieułożone według przepisów lub niepodane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 15 maja 1882.

*) W gaz. nr. 121, 122 i 123 wydrukowano mylnie 8 czerwca zamiast 5 czerwca.

Zl. 381. (3765 1—3)

Das k. k. Kreisgericht in Rzeszow macht hiemit bekannt, daß zur Hereinbringung der, der öst Central-Boden-Creditsbank schuldigen Kapitalsraten per 305 fl. 50 kr., 380 fl., 380 fl. und Kapitalsrestes per 5217 fl. 59 kr. die exekutive Feilbiethung der im Tyczyner Gerichtsbezirk gelegenen Güter Jawornik polski und Zaciszów in zwei Terminen und zwar am 30 Juni 1882 und am 2 August 1882 jedesmahl um 10 Uhr Vorm. bei diesem k. k. Kreisgerichte unter folgenden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Gegenstand der Feilbiethung sind die ehemals dem Herrn Sigmund und der Frau Magdalena Albina Chmielowski nunmehr Herrn Israel Follender gehörigen in dem neuen Grundbuche des k. k. Kreisgerichtes Rzeszów Zl. 128 vorkommenden Güter Jawornik polski und Zaciszów sammt allem Zugehör und Rechten, sowie der genannte Eigenthümer dieselben besessen hat und zu besitzen berechtigt war.

2. Als Ausrufspreis wird der von der Oestereichischen Hypothekar-Credit-Vorschuss-Bank statutenmäßig ermittelte Werth von 20483 fl. 40 kr. angenommen. Das feilgebotene Objekt wird bei dem I und II Feilbiethungstermine nicht unter diesem Ausrufspreise hintangegeben werden.

3. Vor Beginn der Feilbiethung hat jeder Kauflustige mit Ausnahme der Oesterreichischen-Central-Boden-Credit-Bank in Wien ein Vadium im Betrage von 10% des Ausrufspraises in Baarem oder in Staatspapieren, oder Pfandbriefen der k. k. priv. allgem. österr. Boden Credit Anstalt oder des galizischen Boden-Credit Vereines, oder der galiz Actien-Hypotheken-Bank oder in Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten amtlich notirten Kurswerthe oder endlich in Bücheln der galiz. Sparkassa zu Händen des Feilbietungs-Commissärs zu erlegen.

Das Vadium des Erstehers wird als Abschlagszahlung auf den Meistbot und zugleich als Angeld betrachtet, und in gerichtliche Verwahrung genommen. Die Vadien der übrigen Lizitanten werden dagegen sogleich nach Schluß der Feilbietung denselben zurückerstattet.

4. Sollten diese Güter bei dem I und II Termine über oder um den Ausrufspreis nicht verkauft werden, so wird zur Herstellung der erleichternden Bedingungen eine Tagfahrt auf den 3 August 1882 um 9 Uhr Vorm. mit dem Beifügen anberaumt, daß die nicht erscheinenden Hypothekargläubiger als der Stimmenmehrheit der Erscheinenden beitretend angesehen werden. Von dieser Feilbiethung werden verständigt die Exekution führende Central Bodens-Credits-Bank die Eigenthümer der Hypothek und sämmtliche Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen der dem Wohnorte nach unbekannte Karl Eugen Sochacki, sowie jene Gläubiger, welche mit ihren Pfandrechten später in das Grundbuch gelangen sollten, oder welchen der gegenwärtige Exekutionsbescheid oder die nachfolgenden aus welchem immer Grunde nicht zugestellt werden könnten zu Händen des denselben als Curator bestellten Adw. H. Dr. Koppel dem, der H Adw. Fechtdegen als Substitut beigegeben wird.

Rzeszów 4 Mai 1882.

L. 5586. (3725 1—3)

C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Nechy Lei Gewölbowej w kwocie 135 zł. z pn. odbędzie się dnia 27 czerwca, dnia 27 lipca i dnia 22 sierpnia 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 41 w Łękawce położonej, dłużnika Jana Hwizdy własnej. Cena wywołania 1513 zł., wadyum 151 zł. 3 ct. Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Tarnów dnia 28 kwietnia 1882.

L. 2800. (3759 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Józefy Kobylskiej pto 50 zł. z pn. przeprowadzi w dniu 3 lipca 1882 o godzinie 10 rano w gmachu sądowym egzekucyjną licytacyjną sprzedaż realności gruntowej pod l. 25 w Wielopolu położonej, ciała hipoteczne go niestanowiącej, dłużnika Dawida Hillera własnej, także poniżej ceny szacunkowej.

Cena szacunkowa 100 zł., wadyum 10 zł. Resztę warunków oraz protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Ropczyce dnia 17 maja 1882.

L. 4261. (3720 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, że celem ściągnięcia należących się Leyzorowi Fellerowi kwoty 27 zł. z pn. i Semenowi Sokołowskiemu kwoty 130 zł. w. a. z pn. odbędzie się w jednym tylko terminie a to na dniu 31 lipca 1882 o godz. 9 zrana w B. IV publiczna przymusowa sprzedaż części realności pod lk. 114 w Kołomyi położonej ciała tabularnego niestanowiącej a dłużnika Fabiana Dubrawskiego własnej.

Jako cenę szacunkową powyższej części realności ustanawia się kwotę 190 zł. wa. zaś jako wadyum 5pr. takowej to jest kwotą 9 zł, 50 ct. w. a. z tym dodatkiem, że rzeczona realność, przy powyższym terminie za jaką bądź kwotę nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Akt oszacowania i bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w t. s. Registrat.

Kołomyja 4 maja 1882

L. 2700. (3620 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Zakładu kredyt. włościańskiego przeciw Iwanowi Chałamandro pto 147 zł. w. a. z pn. na dniach: 10go lipca, 14go sierpnia, i 22go września 1882, w sądzie każdym razem o godz. 10tej przed południem, odbędzie się publiczna sprzedaż realności wiejskiej dłużnika własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej pod l. 412/117 w Różnowie powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 1224 zł. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 60 zł. w. a.

Zabłotów, dnia 15go czerwca 1881.

L. 2201. (3619 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Schabsy Hellera przeciw Mikołajowi Hawryluk pto. 125 zł. w. a. z pn. na dniach: 10go lipca, 14go sierpnia, i 22go września 1882, w sądzie każdym razem o godz 10tej przed południem, odbędzie się publiczna sprzedaż realności wiejskiej Mikołaja Hawryluka własnej ciała tabularnego nie stanowiącej pod l. 51 w Ilińcach powiatu politycznego Sniatyn położonej na 550 zł. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 55 zł. w. a

Zabłotów, dnia 29 marca 1882.

L. 1746. (3618 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Jacoba Thau Mosesa przeciw Janowi Wakaluk Dmytra pto 35 zł. w. a. z pn. na dniach: 17go lipca 1882 17go sierpnia 1882, 27go września 1882 w sądzie każdym razem o godz. 10tej przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności wiejskiej Jana Wakaluka Dmytra własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej pod l. 249 w Ilincach powiatu politycznego Sniatyn położonej, na 560 zł. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 56 zł. w. a.

Zabłotów, dnia 28go marca 1882.

L. 3114. (3728 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Dyrekcyi c. k. uprzyw. galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciwko Stefanowi Pokryszczakowi pto 150 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach a mianowicie 30 czerwca, 21 lipca i 25 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod n. k. 15 w Krywej położonej.

Cenę wywołania stanowi suma 300 zł., wadyum kwotę 30 zł. Protokół zastawniczego opisania i oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice dnia 29 kwietnia 1882.

L. 8152. (3796 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwu zaliczkowemu w Dąbrowy w sumie 234 zł. 50 ct. a. w. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności gruntowych pod l. k. 88 i 189 w Lubaszu położonych, a dłużników Zofii Misiaszkowej i Jana Misiaszka własnych.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w trzech terminach tj. w dniu 27 czerwca, 27 lipca i 11 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 950 zł. i 530 zł., poniżej których realności na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie będą. Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 95 zł. i 53 zł. a. w. Resztę warunków i akt szacunkowy przeglądnąć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa dnia 23 września 1881.

L. 3483. (3766 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsk-delegowany w Kołomyi ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej Joela Majera Preisa przeciw Kościowi Fedasiukowi Matija pto 69 zł. a. w. z pn. przymusowa publiczna licytacya realności pod l. k. 137 parc. grunt. 115/3 i 115/4 w Rakowczyku położonej, wedle l wyk. hip. 54 dłużnika Kostia Fedasiuka własnej, w tutejszym sądzie w trzech terminach a to w dniu 30 czerwca, 31 lipca i 31 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem pod następującemi warunkami przeprowadzoną zostanie:

Cenę wywołania stanowi suma 475 zł.

Wadyum wynosi 47 zł.

Na powyższych dwóch terminach zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś na trzecim terminie także niżej takowej sprzedaną.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli hipotecznych zawiadamia się do rąk kuratora adwokata dra Rascha.

Kołomyja dnia 28 marca 1882.

L. 2972. (3756 2—3)

Brodzki c. k. sąd powiatowy podaje do wiadomści, że dnia 27 czerwca 1882 o godz 10 rano odbędzie się tutaj licytacyjna sprzedaż realności pod n. tab. 772 Brodów, Wolfa i Scheindli Komorower własnej, na zaspokojenie gminy miasta Brodów pto 598·50 zł. a. w. ex majore 1000 mon. konw, przy którym realność ta i poniżej ceny szacunkowej 3601·33 zł. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie pod warunkami w tut uchwale z 24 lipca 1865 l. 3982 ogłoszonymi, wadyum 360 zł. 34 ct.

O czem wszystkich interesentów z tem zawiadamiam, iż dla wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu wygotowania extraktu tabularnego dnia 6 lutego 1882 na sprzedać się mającej realności prawa hipoteczne nabyli, lub którymby ni niejsza lub dalsze uchwały, albo wcale nie lub nie dość wcześnie doręczone zostały ustanawiam kuratora w osobie adwokata dra Brauna z substytucyą adwokata dra Starzewskiego z Brodów, a tych ostatnich niniejszym edyktem zawiadamiam. Bliższe warunki można wraz z aktem oszacowania i wyciągiem tabularnym przejrzeć w sądzie.

Brody dnia 13 maja 1882.

L. 5331. (3801 2—3)

W dniach 15 czerwca, 20 lipca i 17 sierpnia 1882 odbędzie się w tutejszym sądzie w celu zaspokojenia pretensyi Jana Soroczyńskiego w kwocie 40 zł. z pn. przymusowa sprzedaż realności nietabularnej. nieobjętej masy spadkowej Joela Sternberga pod l. k 1180 na Przygródku w Zbarażu położonej.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową tejże realności w kwocie 200 zł. Wadyum wynosi 20 zł. Przy pierwszych dwóch terminach nie może nastąpić sprzedaż niżej ceny wywołania Resztę warunków sprzedaży i protokół opisania i oszacowania tej realności można przejrzeć w tutejszym sądzie.

Zbaraż dnia 7 lutego 1882.

L. 9203. (3769 2—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego przeciw Majerowi i Feigi Flieger pto 599 zł 96 ct. z pn odbędzie się w tutejszym sądzie na terminach 12 czerwca, 12 lipca i 14 sierpnia 1882 o 9 godzinie rano przymusowa sprzedaż licytacyjna realności pod nr. 318 w Jaworowie położonej, a to zwyż lub za cenę szacunkową i wywołania w kwocie 3000 zł., zaś na wypadek nie sprzedania odbędzie się dnia 14 sierpnia 1882 o 3 godzinie po południu rozprawa względem ułożenia łatwiejszych warunków licytacyjnych. Wadyum wynosi 300 zł. Dalsze warunki licytacyjne i wyciąg tabularny można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Jaworów dnia 22 stycznia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 79/k.k. (3813)

Komisya hipoteczna c k. sądu powiatowego w Wiśniczu zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Łąkta górna" dnia 6 czerwca 1882 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Wiśnicz dnia 30 maja 1882.

L. 2707. (3825)

Po przeprowadzeniu dochodzeń miejscowych do założenia ksiąg hipotecznych w gminie katastralnej Rozhadów w obrębie ck. Sądu powiatowego w Zborowie położonej, składa się protokoła tych dochodzeń wraz z dotyczącemi arkuszami posiadania, sprostowanemi spisami posiadłości i kopiami mapy katastralnej, tudzież protokołem parcelowym do powszechnego przejrzenia w c. k. sądzie powiatowym w Zborowie.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wniesione być mogą pisemnie lub ustnie w rzeczonym c k. sądzie powiatowym na dniu 16 czerwca 1882 do przeprowadzenia dochodzeń odnośnych przeznaczonym, także przed komisyą do założenia ksiąg hipotecznych wydzieloną.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości

Z komisyi hipotecznej c.k. Sądu powiatowego

Zborów dnia 9 maja 1882.

L. 1831. (3808)

C. k. sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia, ze arkusze posiadania dla gminy Skórowa wraz z sprostowanymi spisami posiadłości, kopiami map i protokołami dochodzeń wyłożone zostały do powszechnego przejrzenia

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być winne pisemnie lub ustnie w c. k. sądzie pow. w Brzostku a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń wyznacza sąd termin na dzień 5 czerwca 1882.

Brzostek 7 maja 1882.

L. 88. 89 i 90. (3818)

Dochodzenia miejscowe w sprawie założenia księgi gruntowej rozpoczną się dnia
12 czerwca w gminie katastralnej Olchowie
3 lipca 1882 „ „ Wołkowce
17 lipca 1882 „ „ Mielnica.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może przed kierującym dochodzeniami się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c k. sądu obwodowego.

Tarnopol 28 maja 1882.

L. 714. (3831)

Dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Uhrynów powiatu sądowego sokalskiego rozpoczną się dnia 10 czerwca 1882 r.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 29 maja 1882.

L. 2827. (3826)

Po przeprowadzeniu dochodzeń miejscowych do założenia ksiąg hipotecznych w gminie katastralnej Trawotroki i Lawrykowce w obrębie c. k. sądu powiatowego w Zborowie położonej, składa się protokoła tych dochodzeń wraz z dotyczącemi arkuszami posiadania, sprostowanemi spisami posiadłości i kopiami mapy katastralnej, tudzież protokołem parcelowym do powszechnego przejrzenia w c. k. Sądzie powiatowym w Zborowie.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wniesione być mogą pisemnie lub ustnie w rzeczonym c. k. sądzie powiatowym na dniu 17 czerwca 1882 do przeprowadzenia dochodzeń odnośnych przeznaczonym, także przed komisyą do założenia ksiąg hipotecznych wydzieloną.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Z komisyi hipotecznej c. k. sądu powiatowego

Zborów dnia 9 maja 1882.

L. 2828. (3824)

Po przeprowadzeniu dochodzeń miejscowych do założenia ksiąg hipotecznych w gminie katastralnej Bohutyn w obrębie c. k. sądu powiatowego w Zborowie położonej, składa się protokoła tych dochodzeń wraz z dotyczącemi arkuszami posiadania, sprostowanemi spisami posiadłości i kopiami mapy katastralnej, tudzież protokołem parcelowym do powszechnego przejrzenia w c. k. sądzie powiatowym w Zborowie.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wniesione być mogą pisemnie lub ustnie w rzeczonem c. k. sądzie powiatowym na dniu 17 czerwca 1882 do przeprowadzenia dochodzeń odnośnych przeznaczonym, także przed komisyą do założenia ksiąg hipotecznych wydzieloną.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Z Komisyi hipotecznej c. k. sądu powiatowego.

Zborów dnia 11 maja 1882.

Upadłości.

L. 19510. (3784)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza że na podstawie wyboru przez wierzycieli masy konkursowej Salamona Wischnowitza dnia 3 maja 1882 dokonanego, stałym zarządca tej masy konkursowej Naftali Adler, jego zastępcą Jakób Kugel a członkami wydziału wierzycieli Noe Schermant, Hersch Götz i Samuel Tetteles mianowani zostali.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwow dnia 13 maja 1882.

L. 21283. (3828)

Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy pertraktujący konkurs Towarzystwa

kredytowego miejskiego we Lwowie wyznacza do zalikwidowania zgłoszonej dnia 15 maja 1882 pretensyi Ozyasza Mintza w kwocie 1000 zł. w. a. zpn. osobny termin likwidacyjny na dzień 21 czerwca 1882 godzinę 4 po południu, na który wszystkich dotychczasowych wierzycieli tej masy przez niniejszy edykt się wzywa.

Lwow dnia 20 maja 1882.

L. 48. (3755 —3)

Zawiadamiam wszystkich wierzycieli konkursowej masy Leiby Lessinga, że do wniesienia zarzutów przeciw projektowi repartycyi, którą albo u zawiadowcy masy albo u komisarza konkursowego przejrzeć lub odpisać mogą, termin do 12 czerwca 1882 wyznaczony został, do którego zarzuty ustnie lub pisemnie wnieść mają.

Termin do rozprawy przed komisarzem konkursowym wskutek wnieść się mających zarzutów wyznacza się na 20 czerwca 1882 o godzinie rano.

Stanisławów dnia 2 maja 1882.

komisarz konkursowy

B e r t o n i.

Kuratele.

L. 520. (3646 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowie zawiadamia, iż Jakób Dobrowolski z Widełki uznanym został za obłąkanego, a kurutorem dla niego ustanowiono Jana Węglowskiego z Widełki.

Kolbuszewa 12 maja 1882.

L. 4671. (3654 2—3)

C. k. sąd obwodowy Przemyślu uznaje Leona Męcińskiego kandydata nauczycielskiego w Przemyślu za umysłowo chorego i oddaje go pod opieką kuratora brata Dr. Konstantego Męcińskiego lekarza powiatowego w S ałacie.

Przemyśl dnia 3 maja 1882.

L. 2348. (3697 2—3)

Feśkę Dubyk z Kociubiniec uznano marnotrawczynią, kuratorem jest Iwan Hapij w Kociubińcach.

C k. sąd powiatowy

Kopyczyńce dnia 26 kwietnia 1882.

L. 2045. (3657 2—3)

Rozalię Sierkiewiczową uznano marnotrawczynią i ustanowiono dla niej kuratora Bazylego Drozdowskiego. Oboje zamieszkali w Borszczowie.

C. k. sąd powiatowy

Borszczów dnia 13 kwietnia 1882.

L. 2170. (3733 2—3)

Tadeusz Biskupski c. k. nadporucznik uznany został jako umysłowo chory.

Kurator Lubin Biskupski z Kołomyi.

C. k. sąd powiatowy

Tłumacz 21 kwietnia 1882.

L. 2898. (3591 3—3)

Nad Wincentym Skrzyńskim 31 letnim synem Franciszka Ksawerego i Emilii małżonków Skrzyńskich z Krościenka wyżnego wskutek przyzwalającej uchwały sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 5 kwietnia 1882 l. 3583 zaprowadza się z powodu tępoty umysłowej kuratelę ustanawiając dlań kuratora w osobie ojca Franciszka Ksawerego Skrzyńskiego z Krościenka wyżnego.

C. k. sąd powiatowy

Krosno d, 28 kwietnia 1882.

L. 1741. (3602 3—3)

Rozalia Chowaniec z Tylicza uchwałą c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dniem 29 kwietnia 1882 l. 2345 za marnotrawczynię uznaną została.

Kuratorem dla tejże ustanowiono Józefa Chowańca z Tylicza

C. k. sąd powiatowy

Krynica dnia 6 maja 1882.

L. 3745. (3184 2—3)

Uchwałą c. k. sądu obwodowogo w Kołomyi z dnia 6go kwietnia 1882 l. 2803 został Wasyl Marusyk z Bełyłuji za marnotrawcę uznany, kuratorem ustanowiono Michajła Marusyk rolnika z Bełyłui.

C. k. sąd powiatowy.

Sniatyn 22 kwietnia 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1663. (3696 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gródku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Billiga, że przeciw niemu Izaak Kolischer na dniu 23 lutego 1882 do l. 1663 pozew drobnoskowy o 14 flr. 96 kr. wytoczył, tudzież że celem doręczenia tegoż pozwu, dla niego kurator w osobie adw. Dra Flakowicza ustanowiony został.

C. k Sąd powiatowy.

Gródek, dnia 26 lutego 1882.

L. 2191. (3683 1—3)

Z pobytu niewiadomego Arona Ratha zawiadamia się, że celem zastępowania go w sprawie egzekucyjnej Mendla Rosenthala przeciw niemu o 340 złr. w. a adw. Dra Freudenberga z substytucyą adw. Dra Maramorosza kuratorem ustanowiono, wzywając Arona Ratha, ażeby kuratorowi potrzebnych dowodów udzielił, albo innego zastępcę sobie ustanowił.

Z c. k. sądu obwodowego.

Kołomyja 9 marca 1882.

L 1015. (3282 1—3)

Mojżesz Läufer prosił o zawiadomienie spadkobierców Gabryela Basaraba z Nadwórny, że nabył cesyą przez Jakuba Hübnera dnia 8 stycznia 1882 zeznaną, połowę pretensyi, należącej się temuż z aktu notaryalnego l Rep. 2324 w kwocie 240 zł. od Gabryela Basaraba

Niewiadomego z miejsca pobytu Jurka Basaraba zawiadamia się o tem do rąk ustanowionego kuratora Hawryły Mykietiuką z Nadworny.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna 17 kwietnia 1882.

L. 20959. (3543 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Zygmuntowi Weisshaus, że przeciw niemu został dnia 13 maja 1882 do l. 20959 na rzecz Leona Laufera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Zygmunta Weisshausa nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dra Dziubińskiego a tegoż zastępcą pana adwokata dra Krzyżanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem Zygmunta Weisshausa, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów dnia 13 maja 1882.

L. 16150. (3537 3—3)

Ze strony c. k. sądu powiatowego m. del. sek. I we Lwowie wiadomo się czyni, że w dniu 9 kwietnia 1881 zmarł we Lwowie Józef Kugel, bez ostatniej woli rozporządzenia, wskutek czego postępowanie spadkowe po tymże, na podstawie ustawniczego porządku dziedziczenia z rodzeństwem tegoż a to Maksem Kuglem, Jakóbem Kuglem, Różą Kugel, zam. Kindler i Sarą Kugel wdrożonem zostało.

Gdy miejsce pobytu Sary Kugel sądowi nie jest wiadomem, przeto wzywa się tęże, ażeby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu, w tut. sądzie się pojawiła i oświadczenie do spadku wniosła, gdyż spadek z dziedzicami, którzy się do niego oświadczą i z ustanowionym dla niej w osobie tut. adw. dra Raresa kuratorem przeprowadzonym będzie.

Lwów dnia 31 marca 1882.

L. 12180. (3707 3—3)

C. k. wyż Sąd krajowy we Lwowie oznajmia, że ck. notaryusz p. Sabin Budzynowski reskryptem wysokiego c. k Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17 lutege 1872 l. 1491 z Dobromila do Sambora przeniesiony zamknie urzędowanie swe w Dobromilu dnia 31 maja i takowe w Samborze dnia 1 czerwca 1882 rozpocznie.

L 5074. (3650 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Franciszki Woldrzych przeciw Mojżeszowi i Chaji Rosenthal pto 330 zł. wa ustanowił kuratorem dla pozwanych z miejsca pobytu niewiadomych Mojżesza i Chaji Rosenthalów adw. Dr p. Zakrzewskiego z substytucyą adw. Dr. Rascha i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 18 maja 1882.

Kołomyja dnia 18 maja 1882.

L 4041. (3656 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Złoczowie uwiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Łucia Krechowca i innych przeciw Demkowi Kupinowi pto 345 zł. etc. dla możliwych niewiadomych wierzycielów, którzyby prawo zastawu na podciągniętej pod egzekucyę realności dłużnika pod Lp. 90 w Snowiczu nabyli kuratorem adw. Dr. Billet ze Złoczowa ustanowiony został.

Złoczów 25 kwietnia 1882.

L. 1383. (3505 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu w skutek prośby Adama i Eweliny Daukszów de pras. 3 lutego 1882 l. 1383 wzywa obecnego posiadacza wekslu treści: „Niebieszczany dnia 8 stycznia 1880 na 1.000 zł." opiewającego, 6 miesięcy od daty wystawienia na własne zlecenie płatnego, przez Adama i Ewelinę Daukszów akceptowanego, podpisem wystawcy niezaopatrzonego, aby takowy sądowi tutejszemu w przeciągu 45 dni od daty trzeciego ogłoszenia tego edyktu licząc tem pewniej przedłożył, ile że w razie przeciwnym rzeczony weksel po upływie tego terminu na ponowne żądanie proszących za umorzony i nieważny uznany zostanie.

Przemyśl 8 lutego 1882

L. 2864. (3644 3—3)

C. k. Sąd powiatowy wzywa Maryannę Boczkowską, niewiadomego miejsca pobytu córkę Mikołaja Kobka, z Krajny, by deklaracyę do spadku swego ojca Mikołaja Kopka w Krajnej na dniu 16 września 1869 z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia zmarłego w przeciągu jednego roku licząc od dnia ogłoszenia wniosła, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie przeprowadzonym ze spadkobiercami zgłaszającemi się i z kuratorem dla niej ustanowionym Pawłem Kopko z Krajnej.

Bircza, 19 kwietnia 1882.

L. 11962. (3706 3—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że c. k. notaryusz Julian Rokicki reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17 lutego 1882 l. 1491 z Sambora do Przemyśla przeniesiony urzędowanie swe .w Samborze na dniu 27 maja 1882 zamyka i takowe dnia 31 maja 1882 w Przemyślu rozpoczyna.

Lwów dnia 16 maja 1882

L. 10219. (3409 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem Izaka Eintrachta, że przeciw niemu wniósł Juda Eintracht pozew wekslowy de praes. 27 kwietnia 1882 l 10219, w załatwieniu którego polecono pozwanemu Izakowi Eintracht, aby resztującą sumę wekslową 400 zł a. w. z pn. powodowi w trzech dniach zapłacił, lub w tym czasie wniósł zarzuty.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Izaka Eintracht nie jest wiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania go ustanowił tutejszego adwokata dra Schoena kuratorem, a adw. dra Leo zastępcą kuratora i kuratorowi nakaz wręczono.

Zaleca się zatem powanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam wszelkich możebnych do obrony środkow prawnych użył, albo potrzebnych do tego informacyj ustanowionemu kuratorowi udzielił, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 28 kwietnia 1892.

L. 11831. (3218 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że na prośbę Abrahama i Izaaka Jarmarków uchwałą z dnia 28 maja 1881 l. 22829 zezwolił na wydzielenie z dóbr Wojtkowa wielka gruntu pod l. k 42 w niwie Sanie położonego, utworzenie z tego gruntu nowego ciała tabularnego i zaintabulowanie proszących za jego właścicieli.

Gdy miejsce pobytu Samuela Herziega, wierzyciela hipotecznego dóbr Wojtkowa wielka, nie jest wiadome, został dla niego adwokat Dr Pająk kuratorem a tegoż zastępcą adwokat Dr. Bliziński mianowany.

Wzywa się zatem Samuela Herziga, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Z c. k sądu krajowego

Lwów, dnia 24go marca 1882.

L. 5765. (3204 3—3)

Ces. kr. sąd powiatowy w Krośnie podaje do wiadomości, że po zmarłym w Tarnowie dnia 18 kwietnia 1846 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Józefie Samulewiczu pertraktacya spadku na podstawie ustawniczego porządku dziedziczenia wdrożoną została.

A. Gdy sądowi imie, życie tudzież miejsce pobytu żony ś. p. Józefa Samulewicza, która do spadku konkuruje, wiadomem nie jest, przeto ustanawiając dla niej kuratorem p. Alojzego Pietrzyckiego, kasyera magistratualnego w Krośnie, wzywa się ją zarazem, by w ciągu jednego roku od daty niniejszego edyktu, tem pewniej w tutejszym sądzie się zgłosiła, i deklaracyę do powyż rzeczonego spadku wniosła, ileże po upływie tego terminu, pertraktacya spadku z ustanowionym dla niej kuratorem przeprowadzoną zostanie.

Krosno, 30 października 1881.

L. 20962. (3475 3—3)

C. k. sąd handlowy we Lwowie, oznajmia nieobecnego z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomego Zygmunta Weisshaus, że przeciw niemu został dnia 13go maja 1882 do l. 20962 na rzecz Leona Laufera wydanym, nakaz zapłaty sumy wekslowej 135 zł. zpn.

Gdy miejsce pobytu Zygmunta Weisshaus nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata Dr. Dziubińskiego, a tegoż zastępcą adwokata Dra. Krzyżanowskiego wspomiany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca i pobytu Zygmunta Weisshaus, aby ustanowionemu kuratorowi służąae do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypis e.

Lwów, dnia 13 maja 1882.

L. 19723. (3662 3—3)

C. k. Sąd krajowy lwowski jako instancya pertraktująca spadek po Annie Dreier na dniu 29 marca 1879, we Lwowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporząezenia zmarłej wzywa powołaną między innymi do dziedziczenia Babettę Dreier, ażeby w przeciągu roku do sądu tutejszego deklaracyę do spadku wniosła, inaczej pertraktacya w imieniu z kuratorem dla niej w osobie Józefa Steligi ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Lwów, dnia 13 maja 1882.

L. 12606. (3708 3—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że p. Włodzimierz Łuszpinski reskryptem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11 marca 1882 l. 3941 notaryuszem w Komarnie w okręgu c. k. sądu obwodowego Samborskiego mianowany, przysięgę służbową złożył i urzędowanie tamże rozpocząć może.

Lwów dnia 16 maja 1882.

L. 18109. (3597 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Stafana i Katarzyny Bahryło przeciw Bazylemu Zaleskiemu i Petroneli Zaleskiej na dniu 25 kwietnia 1882 do l. 18109 wniesionego o wykreślenie kwoty 50 zł. Mk. zpn. w stanie biernym realności Nr. 256$^1/_4$ we Lwowie zaprenotowanej, wyznaczonym został w tutejszym sądzie po myśli § 45 ust. hip termin na dzień 13 czerwca 1882 o godzinie 11 przed południem

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomym Bazylemu i Petroneli Zaleskim, a względnie tychże z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiorcom do rąk równocześnie w osobie adwokata dra. Małego z zastępstwem adwokata dra. Malinowskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym Edyktem Bazylego i Petronelę Zaleskich, a względnie tychże spadkobierców, aby w należytem czasie u ustanowionego kuratora, lub też na powyż wyznaczonym terminie w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ile że z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypiszą.

Lwów, dnia 29 kwietnia 1882.

L. 986. (3479 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia małoletnich Antoninę i Eugienię Bieniaszewskich, tudzież ichmatkę i opiekunkę Albertynę z Misiewiczów 1 śl. Bieniaszewską 2 śl. Wałkowską, że Antonina Szymańska, Kornel Fischer, Stanisław Szaynok i inni przeciw nim i innym osobom o zapłacenie 1000 zł. m. k. czyli 1050 zł. w. a. pozew wnieśli, w skutek którego do wniesienia pisemnej obrony termin na 90 dni wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu wymienionych zapozwanych nie jest znane tedy na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanawia się kuratora w osobie adwokata Dr. Alsa z zastępstwem adwokata Dr, Koppla.

O tem się pozwanych z tem dołożeniem zawiadamia się, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony dowody dostarczyli, iub innego pełnomocnika sobie obrali i otem sądowi obwodowemu donieśli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniebania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów, dnia 13 kwietnia 1882.

L. 2227. (3426 3—3)

Sąd obwodowy wzywa Maryannę de Grünthal Piecard urodzoną hr. Sierakowską z życia i miejsca pobytu niewiadomą, a względnie jej również z życia i miejsca pobytu niewiadomych lub nieznanych spadkobierców przez edykta i do rąk kuratora adwok. dra Bersona z substytucyą adwokata dra Jarosza w Nowym Sączu, aby na terminie 4 lipca 1882 o godzinie 9 rano dowiedli, że prenotacya uskuteczniona w poz. 4 karty C. wykazu hipotecznego l. 380 dóbr Rokiciny według poz. 4 karty B. Bolesława Kałuskiego własnych, na rzecz Maryanny de Grünthal Piecard urodzonej hr. Sierakowskiej została na mocy cessyi Jana Łączkowskiego z dnia 12 kwietnia 1879 prawa sukcessyi po Józefie Łączkowskim przeszłego de praes 10 lipca 1823 l. 15551 usprawiedliwioną, ewentualnie że termin do usprawiedliwienia takowej nie upłynął, gdyż w przeciwnym razie wykreślenie tejże prenotacyi dozwolonem będzie.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, dnia 22 kwietnia 1882.

Zl. 2953. (3819 1—3)

Vom k. k. Kreisgerichte in Złoczow wird dem Aron Schlosser durch gegenwärtiges Edikt bekannt gemacht, daß wider ihn A. Meinl's Erben Fabriksfirma in Wien eine Klage wegen Zahlung der Wechselsumme von 300 fl. ö. W. s. N. G. bei diesem Gerichte angebracht habe, worüber der Zahlungsauftrag vom 18ten März 1882, Zl. 2338 erlassen wurde.

Das Gericht, dem der Ort des Aufenthaltes des Aron Schlosser unbekannt ist, hat auf seine Gefahr und Kosten den hierortigen Adwokaten Dr Heyne mit Substituirung des Advokaten Dr. Billet zu seinem Kurator aufgestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach Wechselrecht wird ausgeführt werden.

Aron Schlosser wird demnach erinnert, daß er selbst zu erscheinen, oder dem bestimmten Kurator seine Rechtsbehelfe mitzutheilen, oder aber einen anderen Sachwalter zu bestellen, und diesen dem Gerichte namhaft zu machen, und überhaupt alle zu seiner Vertheidigung dienlichen rechtlichen Mittel zu gebrauchen habe, widrigenfalls er die aus seiner Verabsäumung entstehenden Folgen sich selbst beizumessen haben wird.

Złoczów, am 15ten April 1882.

L. 3565. (3691 1—3)

Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych mianowicie: Franciszka Borawskiego, Salomeę Borawską, Jerzego Warzyckiego, Honoratę Borzęcką, Piotra Borzęckiego, Ludwikę Dąbrowską, Maryannę Potocką, Stefana Skrzyńskiego i Augusta Skrzyńskiego, względnie nieznanych ich spadkobierców, iż pod dniem 18 marca 1882 do l. 3565 Józefa Clementowa skargę wniosła, o wyeliminowanie z ceny kupna dóbr Brzezie i Stadniczówka sum procentowych 325 złr. $40\frac{1}{5}$ kr. m. k. i 1959 złr. $41\frac{4}{5}$ kr. m. k. w tabeli płatniczej z dnia 11, 12 i 13 grudnia 1838 na rzecz Franciszka i Salomei Borawskich na VII i XVIII miejscu kolokowanych, wskutek czego przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata dra Ludwika Pietrzyckiego z substytucyą adwokata dra Alojzego Malawskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby potrzebne dokumenta rzeczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

W Tarnowie, dnia 23go marca 1882.

L. 12684. (3806 1—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że c. k. notaryusz Władysław Janicki reskryptem wysokiego c. k. Ministerstrstwa sprawiedliwości z dnia 17 lutego 1882 l. 1491 z Sołotwiny do Radymna przeniesiony, na dniu 30 maja 1882 urzędowanie swe w Sołotwinie zamyka i takowe dnia 1 czerwca 1882 w Radymnie rozpoczyna.

Lwów, dnia 16 maja 1882.

L. 14268. (3322 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 30 marca 1882 do l. 14268 wnieśli Jan i Julianna Szewczuk przeciw Kasprowi Tepa względnie jego spadkobiercom lub prawonabywcom, tudzież przeciw Feliksowi Maciejowskiemu i Tomaszowi i Maryannie Chmielakom, wreszcie Józefowi Aleksandrowiczowi pozew o uznanie własności realności pod l. $240\frac{1}{4}$, na który to pozew wyznaczono termin dziewiędziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Kaspra Tepy względnie jego nieznanych spadkobierców i prawonabywców nie jest wiadome, został dla niego adwokat Dr. Dziubiński kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat Dr. Romanowski mianowany.

Wzywa się zatem powyższych niewiadomych pozwanych, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali, i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 8 kwietnia 1882.

L. 3564. (3690 1—3)

Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu pozwanego Stanisława Herzberga, względnie nieznanych tegoż spadkobierców, iż pod dniem 18 marca 1882 do l. 3564 wniosła Józefa Clementowa skargę o wyeliminowanie z ceny kupna dóbr Stadniczówka wierzytelności procentowej w tabeli płatniczej z dnia 11 12 i 13 grudnia 1838 do l. 10824 na rzecz Stanisława Herzberga na XIX miejscu kolokowanej wskutek czego przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego, tutejszego adwokata dra Ludwika Pietrzyckiego z substytucyą adwokata dra Alojzego Malawskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby potrzebne dokumenta rzeczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisać by musiał.

W Tarnowie, dnia 23go marca 1882.

L. 8996. (3774 1–3)

C. k. sąd powiatowy del. miejs. w Tarnowie podaje do wiadomości, iż na żądanie Annie 1go Zającowej 2go Wilczkowej dozwolił intabulacyi prawa własności na rzecz tejże względnie posiadłości wykazem hip. l. 231 ks. gr. gminy Pogorska Wola objętym dotąd Józefa Zięby własnej, i że dla ostatniego jako niewiadomego z miejsca pobytu w tej sprawie kuratorem adw. Dra Bronisława Gałeckiego ustanowił.

Tarnów, dnia 20 maja 1882.

L. 20964. (3494 1—3)

C. k. Sąd handlowy we Lwowie, oznajmia nieobecnemu Zygmuntowi Weisshaus, że przeciw niemu został dnia 13 maja 1882 do l. 20964 na rzecz Leona Laufera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 225 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Zygmunta Weisshaus nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata Dra Dziubińsskiego a tegoż zastępcą adwokata Dra Krzyżanowskiego i wspomniony nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się niewiadomego z miejsca i pobytu Zygmunta Weisshausa, aby ustanowionemu kuratorowi służące do do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 13 maja 1882.

L. 20963. (3493 1—3)

C. k. Sąd handlowy we Lwowie, oznajmia nieobecnemu Zygmuntowi Weisshaus, że przeciw niemu został dnia 13 maja 1882 do l. 20963 na rzecz Leona Laufera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 146 złr 4 ct. z pn.

Gdy miejsce pobytu Zygmunta Weisshausa nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata Dra Dziubinskiego a tegoż zastępcą adwokata Dra Krzyżanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca i pobytu Zygmunta Weisshausa, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, 13 maja 1882.

L. 21692 (3739 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że zgodnie z wyborem jednomyślnie dokonanym, przez wierzycieli na dniu 16 maja 1882 zebranych, ustanowił tymczasowego zarządcę adw. Dra Emila Byka stałym zawiadowcą, a Dawida Maschlera zastępcą zawiadowcy mas krydalnych upadłej spółki handlowej braci Luftów, tudzież Nuchima i Majera Leiby Luftów.

Lwów 20 maja 1882.

L. 5483. (3798 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu uwiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Gerschona Kruh, Salamona Kruh i Goldę Kruh że przeciw nim i innym wytoczył Motio Biender spór o zniesienie współwłasności realności l. 203 m. w Buczaczu położonej, i wzywa ich aby dla nich ustanowionemu kuratorowi Karolowi Horwitzowi swej informacyi udzielili, bądź innego pełnomocnika sądowi przedstawili. Do rozprawy ustnej wyznaczono na d. 21 czerwca 1882.

Buczacz 21 kwietnia 1882.

L. 3563 (3689 1—3)

Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych Ignacego Kozłowskiego, Maryannę Kozłowską, Filipinę Kozłowską i Franciszkę Kozłowską, że pod dniem 18 marca 1882 do l. 3563 wniosła Józefa Clementowa skargę o wyeliminowanie z ceny kupna dóbr Brzezie i Stadniczówka sum procentowych 58 zł. $15\frac{1}{2}$ ct. i 435 zł. $34\frac{1}{2}$ ct. m. k. w tabeli płatniczej z dnia 11, 12 i 13 grudnia 1838 do l. 10824 na rzecz Ignacego i Maryanny Kozłowskich na VI i XVI kolokowanych, miejscu wskutek czego przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych, tutejszego adwokata dra Ludwika Pietrzyckiego z substytucyą adwokata dra Malawskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali, i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich spóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisać by musieli.

W Tarnowie, dnia 23go marca 1882.

Doniesienia prywatne.

L. 34. (3835)

Zaproszenie na Walne Zgromadzenie

członków

Towarz. oszczędności i pożyczek

z nieograniczoną poręką

w PILZNIE,

które się odbędzie na dniu **18 czerwca 1882** t. j. w niedzielę o godzinie 4 po południu w sali ratuszowej w Pilźnie.

Porządek dzienny:

1) Wybór uzupełniający Rady zawiadowczej
2) Wybór Dyrekcyi,
3) Wnioski członków.

Stowarzyszenie oszczędności i pożyczek w Pilznie z nieograniczoną poręką zaprotokołowane.

L. 3714. (3665 1—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §, 63 ustaw, kapitał 2702 zł. 32 ct w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 4300 zł. w. a. na hipotekę dóbr Luszowice w powiecie Dąbrowskim położonych, Konstancyi z Wiktorów hr. Romerowej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej z dniem 1go stycznia 1881 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielce tych dóbr wypowiedziany zostaje z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie, d. 17 maja 1882.

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

Porcelany, Szkła i towarów mięszanych

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845

---

poleca:

Kloszyki (nakrywy z podstawkami) **na ser, masło, bryndzę, miód,** ze szkła gładkiego tanie, lub szkła kryształowego w różnych kształtach i wielkościach. — W obfitym wyborze.

Wszech nauk lekarskich

Doktor Witold Jaroszyński

od 1 kwietnia b. r. ordynuje

w Karlsbadzie

Kaiserstrasse „Warschau".

Udziela listownie wszelkich żądanych wskazówek. 2165 28—?

Dyetaryusz

z praktyką sądową i tabularną, płynnem i wyrobionem sybkiem pismem, władający językiem polskim, ruskim i niemieckim, żonaty, obznajomiony z manipulacyą sądową i polityczną poszukuje umieszczenia przy c. k. Sądzie lub Starostwie. Bliższa wiadomość pod lit. **A. T.** poste restante — **Sambor.** (3777 4 3)

Wszech nauk lekarskich

Dr. Bronisław Longchamps

(s y n)

mieszka obecnie przy ul. Trybunalskiej licz. 8 i ordynuje od 3 do 5 godziny popołudniu.

(3807 2 6)

Kandydat notaryalny

uzdolniony do substytucyi, chcąc zmienić dotychczasowe miejsce pobytu poszukuje miejsca· ADRES pod literą **T. T.** w Administracyi „Gazety Lwowskiej". (3814 2—3)

Ogłoszenie.

W Państwie Jasienickiem, (poczta **Jasienica,** powiat **Brzozów,**) jest **od 24 czerwca 1882 r. propinacya z gorzelnią i browarem piwnym.** lub sama tylko propinacya do wydzierżawienia na lat kilka. Termin zgłoszenia się do **15 czerwca 1882 r** (3827 2—3)

Cztery medale zasługi.

Piegi, opalenie słoneczne i dziuby

usuwa (2981)

Antillentilla!!!

Twarzy przywraca białość, delikatność i przejrzystość. Cena **2** zł. — Nabyć można we **Lwowie** ulica Kopernika l. 3, w filii w **Krakowie**: Sukiennice l. 20.

Pudr książęcy

biały, cielisto-różowy i żółtawy,

niezrównany, nie zawiera żadnych metali, przyjemnie przylega do twarzy i czyni zadość wszelkim wymaganiom. — Pudełko po 60, 70, 1 złr., 1.20 i 1.60.

MAGNOLINA

jedyny środek odświeżający płeć; skóra sucha, szorstka i zgrzybiała pod wpływem **Magnoliny** staje się miękką, przejrzystą i delikatną. **Magnolina** usuwa **czerwoność nosa,** niszczy **wągry** t. j. czarne punkciki, które najwięcej osiadają w okolicy nosa. Cena tego znakomitego środka **1** zł. **50** ct.

Woda liliowa

Plamy żółte, brunatne i ostudy z twarzy, szyi i piersi pod wpływem tej cudownej wody po kilkakrotnem użyciu zupełnie nikną. — Cena **1** zł. **50** ct.

Orientalina czyli Pudr w płynie

nadaje twarzy prawdziwie naturalną, piękną i przyjemną białość (dla oka niedostrzegalną) odświeża ją i konserwuje. — Cena **1** zł.

Nabyć można we LWOWIE: Ulica Kopernika l. 3, w KRAKOWIE: Sukiennice l. 20.

J. Ihnatowicz.

Zakład wodoleczniczy

w SASSOWIE

otwarty dla chorych od 1szego maja, pozyskał w tym roku na lekarza zakładowego **Dr. Ebersa,** ucznia profesora Winternitza, właściciela słynnego zakładu w Kaltenleutgeben pod Wiedniem, i sekundaryusza szpitala Rudolfa w Wiedniu. — **Dr. Ebers,** obznajomiony ze wszystkiemi procedurami hidryatycznemi, zaprowadza w SASSOWIE wszelkie ulepszenia, aby postawić zakład na równi ze zagranicznemi, pod względem środków leczniczych jako też i komfortu. — Woda w Zakładzie jest bardzo dobra i obfita. (3742 3 6)

Na porę

kuracyjną 1882

poleca **rzeczywiście** dobrą

HERBATĘ

IZYDOR WOHL we Lwowie

SYKSTUSKA 6. (3832 1—12)

Dr. A. Majewskiego

Zakład wodoleczniczy

w Kisielce

otwarty przez cały rok

przyjmuje chorych z zupełnem zaopatrzeniem i **dochodzących** do kuracyi, która się odbywa od 6—8 godziny rano i od 4—6 godziny popołudniu pod nadzorem lekarza. (2880 12—?)

Nie powierzchowna tylko sumiennie i **radykalnie** przeprowadzona kuracya **chorób syfilistycznych,** jest jedyną rękojmią uchylenia najsmutniejszych następstw w przyszłości. **Takową** zapewnia na podstawie ścisłych badań i licznych doświadczeń swej pietnastoletniej praktyki **Specyalista do chorób syfilitycznych** i skórnych, prkt. lekarz medycyny, chirurgii i akuszeryi

J. KURPIEL

mieszkający przy ulicy Wałowej (nowa) licz. 3 pierwsze piętro. Ordynuje od 9tej do 12tej przed, od 2giej do 6tej po południu.

Rany, wrzody, wyrzuty skórne wszelkiego rodzaju, zakaźne i kataralne upławy u mężczyzn i kobiet, stryktury, zgubne skutki **samogwałtu,** jak osłabienia nerwowe, **impotencye**, nasieniotoki, inklinacye do suchot i t. d., tudzież bladaczkę i niektóre wypadki niepłodności leczy bez **bolu** gruntownie i pod zaręczeniem najściślejszej **dyskrecyi.** Zamiejscowym udziela rady listownie i wysyła na żądanie lekarstwa w dyskrecyonalny sposób. (294 1[illegible]-?)

Do sprzedania lub wydzierżawienia

majątki ziemskie

większych i mniejszych obszarów, przyjmuje w komis za bardzo miernem wynagrodzeniem: Biuro wywiadowcze **Józefa Birtle, Lwów, Rynek l. 26.** I. piętro. BIURO otwarte codzień od 8 godziny rano do 7 godziny wieczór. (2230 6-24)

Tylko 3 przedstawienia

dnia 30, 31 maja i 1 czerwca b. r.

Dzisiaj we czwartek 1 czerwca

Blondina

drugie wielkie przedstawienie przy **elektrycznem oświetleniu,** patent. Edissona z Ameryki zaszczyconego pierwszą nagrodą na paryskiej wystawie światowej.

Cały ogród będzie elektrycznie oświecony przy rozmaitych przemianach.

Elektryczne oświetlenie trwać będzie przez cały czas przedstawienia.

Ceny miejsc:		
	Rezerwowane miejsce zamknięte	1 złr.
	miejsce siedzące	80 ct.
	miejsce stojące	20 ct.

Początek przedstawienia **o godzinie 9tej wieczór.**

Początek koncertu **o godzinie 6 po południu.**

Na każdem przedstawieniu nowy program.

Przed otwarciem kasy nabyć można bilety w cukierniach pp. Kosteckiego i Staffa. (3781 2-3)

Pewna i prędka pomoc

nawet w zastarzałych cierpieniach

jest *Henryka Blocha*

Eter gośćcowy.

Wynalazca otrzymał za znakomity swój wyrób złoty medal sztuki i umiejętności i medal włoskiego białego krzyża. Cena **60 ct.** w. a.

Dla LWOWA i całej GALICYI główny skład **Eteru gośćcowego** u aptekarza **Henryka Blumenfelda** pod „Złotym słoniem" we Lwowie zkąd wszelkie zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą załatwia się. (1216 43-?)

Naturalne

Wody

mineralne

tegorocznego nalewu

poleca handel (2991 4—8)

St. Markiewicza

we LWOWIE, w Rynku licz. 42

3% Listy zastawne c. k. uprz. Zakładu kred. ziemskiego

Główna wygrana 50.000 złr.

6 ciągnień rocznie, najbliższe ciągnienie 15go czerwca 1882.

Zalecają się największą pewnością dla ulokowania kapitałów i są we wszystkich c. k. kasach państwowych i prywatnych za gotówkę kaucyjną przyjmowane.

Do nabycia po kursie dziennym, także **w ratach miesięcznych po złr. 5**

August Schellenberg we Lwowie

Sprzedaję i kupuję wszelkie Obligi Państwowe, Listy zastawne, Akcye i Monety, po cenach najumiarkowańszych.

Polecenia z prowincyi wykonują się natychmiast **bez doliczenia prowizyi.**

Zlecenia do zakupna i sprzedaży papierów wartościowych na giełdzie wiedeńskiej wykonują się pod najkorzystniejszemi warunkami. (3741 2—?)

WINA lecznicze

wyrobu

Dr. KAROLA MIKOLASCHA we Lwowie.

Spowodowany znacznym odbytem niektórych win leczniczych z zagranicy, mianowicie z Francyi pochodzących, o których za pomocą badań i rozbiorów chemicznych przekonałem się, że bądź bardzo mało, bądź też nawet wcale nic nie zawierają tych ciał leczniczych, których w oznaczonej ilości zawierać powinne, postanowiłem wyrabiać wina te, a oddawszy się nad tą kwestyą szerokim studyom i przez rok prawie trwałym badaniom i próbom, przezwyciężyłem wreszcie wszystkie trudności i wynalazłszy jeszcze wino jako podstawa do tych przetworów wybornie się nadające, polecam wyroby te ze wszech miar doskonałe, mianowicie:

WINO chinowe. Prawdziwy wyciąg z trzech gatunków kory chinowej, t. j. brunatnej, czerwonej i królewskiej, przyrządzony za pomocą sposobu wypierania (methode de deplacement). Dla rekonwalescentów, po słabościach wycieńczonych, nerwowych, przeciw febrom, gastralgiom i t. p.

WINO chinowo-żelaziste. Wyciąg powyższy zaprawiony połączeniem żelazistem nieoszacowanej jakości, ponieważ jest prawie bez smaku i bardzo łatwo przez ustrój ludzki przyswojony bywa. Tam gdzie chodzi o usunięcie chorób z braku lub nieprawidłowej jakości krwi pochodzących, nadzwyczaj skuteczne i przez wszystkich niemal lekarzy przypisywane.

WINO pepsinowe. Użycie tego wina jest bardzo rozpowszechnione. Służy ono dla słabych, którzy sami nie wydzielają w żołądku dostatecznej ilości fermentu dla strawienia spożytych pokarmów, białko w różnych postaciach zawierających, także jednak dla zdrowych, którzy często i dużo jeść i pić lubią, ponieważ używając to wino przy swoich sympozyach, prędko trawią i częściej nałogowi swemu oddawać się mogą.

WINO peptonowe. Pokarm płynny, który wchodzi w ustrój ludzki prawie bez pomocy żołądka. Wino samo przez się jest takim pokarmem, pepton zaś jest sztucznie strawionem mięsem. Te dwa środki połączone stanowią więc całość niezrównaną pod względem odżywienia ustroju wycieńczonego i wcale nie lub źle trawiącego.

WINO rumbarbarowe. Lekospis austryacki żąda Malagę jako podstawę do wina Darellego. Moje wino rumbarbarowe sporządzam na winie hiszpańskiem, lekszem od Malagi i bez dodatku kardamonu i skór pomarańczowych. Doskonały środek, osobliwie dla niewiast i dzieci w razach kataru żołądkowego lub kiszek. Jest ono o połowę tańsze jak wino Darellego.

Do każdej flaszki win powyższych dołączona jest broszura, omawiająca własności tychże i zawierająca świadectwo **Dr. Br. Radziszewskiego,** profesora chemii przy uniwersytecie, który moje wina badał i jakość tychże sprawdził.

Butelka mieszcząca 1/4 litra któregokolwiek z wyżwymienionych win leczniczych, kosztuje **1 złr. 50 ct. w. a.**

Za opakowanie i stempel liczę **20 ct. od jednej, 30 ct. od 2ch, 35 ct. od 3ch, 50 ct. od 6ciu a 80 ct. od tuzina** buteleczek.

Z wielkiej liczby świadectw lekarskich, przytaczam enuncyacye c. k. radcy namiestnictwa i referenta spraw sanitarnych krajowych Wgo Dr. **Alfreda Biesiadeckiego,** tudzież c. k. radcy dworu, profesora i dyrektora kliniki położniczej Wgo Dr. **Karola Brauna** von **Foernwald** i profesora nadradcy sanitarnego i dyrektora kliniki **Dr. Józefa Spaeth.**

„Wina lecznicze wyrabiane przez p. KAROLA MIKOLASCHA, właściciela apteki pod firmą PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie, i to 1) wino hiszpańskie chinowe, 2) chinowe z żelazem, 3) pepsynowe, 4) peptonowe i 5) rzewieniowe zastosowywałem w odpowiednich cierpieniach i przyszedłem do przekonania, iż chorzy takowe chętnie jako smaczne zażywają, że przewyższają swą dobrocią i skutecznością inne wyroby po części firm zagranicznych i że niektóre z nich są jedyne w swoim rodzaju, tak jako środki dyetetyczne jako też i lecznicze.

Używanie przeto tych przetworów, jakoteż i win (Malaga i Tokaj) i Koniaku, dobrocią i czystością się odznaczających, mogę wszystkim kolegom jak najsumienniej zalecić."

Dr. Alfred Biesiadecki m. p.

Lwów 31 marca 1882. — kraj. ref. sanit.

„Przysłane mi do oceny wina lecznicze wyrobu p. Dr. KAROLA MIKOLASCHA aptekarza we Lwowie, tudzież napoje dla rekonwalescentów, uznaję za bardzo dobre, w skutek czego będę je przepisywał w odpowiednich wypadkach.

Wiedeń 20 marca 1882. — **Dr. C. v. Braun** m. p.

„Przysłane mi przez pana Dr. KAROLA MIKOLASCHA aptekarza we Lwowie trunki dla słabych i rekonwalescensów, mianowicie: Koniak, Malaga, Tokajskie i hiszpańskie wino, tudzież wina lecznicze t. j.: chinowe, chinowo-żelaziste, pepsynowe, peptonowe i rzewieniowe, rozpoznawałem i przyszedłem do przekonania że pierwsze są bardzo dobre i prawdziwe, drugie sumiennie wyrobione. Spodziewam się więc po nich znakomitych usług i skutków.

Wiedeń dnia 24 marca 1982 r. — Profesor **Spaeth** m. p.

Skład we LWOWIE w aptece pod „Gwiazdą".

„ **w KRAKOWIE** „ Wgo **F. Gralewskiego.**

„ **generalny w WIEDNIU** dla **Austryi** i dla **państw ościennych** u p. **Wilhelma Maagera** III Heumarkt Nr. 3.

Skład generalny dla Bukowiny w aptece p. F. Krzyżanowskiego w Czerniowcach.

We LWOWIE utrzymują także na składzie apteki pp. **Krzyżanowskiego i Piepesa.**

Dr. Karol Mikolasch

właściciel apteki pod „Gwiazdą" we LWOWIE

FIRMA: **Piotr Mikolasch.**

(1617 24—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Papier z c. k. u[illegible] [illegible]raül